

Ikt. sz.: KOB/18-2/2015.

KOB-7/2015. sz. ülés
(KOB-28/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális bizottságának**
2015. április 21-én, kedden, 9 óra 35 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 569. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Napirend előtti hozzászólás</i>	5
<i>Egyebek</i>	9
<i>A Magyar Olimpiai Bizottság tájékoztatója a 2016-os brazíliai olimpiai felkészülésről</i>	9
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	18
<i>Válaszok</i>	21
<i>Fábián László kiegészítése</i>	27
<i>Tájékoztatás a paralimpiai mozgalom jövőbeni terveiről, kitérve a 2016-os brazíliai olimpiai felkészülésre</i>	29
<i>Kérdések</i>	32
<i>Az ülés berekesztése</i>	34

Napirendi javaslat

1. A Magyar Olimpiai Bizottság tájékoztatója a 2016-os brazíliai olimpiára történő felkészülésről

Előadó: dr. Nagy Zsigmond, a Magyar Olimpiai Bizottság nemzetközi igazgatója

2. Tájékoztatás a paralimpiai mozgalom jövőbeni terveiről, kitérve a 2016-os brazíliai olimpiai felkészülésre

Előadó: Gömöri Zsolt, a Magyar Paralimpiai Bizottság elnöke

3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dúró Dóra** (Jobbik), a bizottság elnöke

Kucsák László (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Pószán László (Fidesz), a bizottság alelnöke
Kunhalmi Ágnes (MSZP), a bizottság alelnöke
Demeter Zoltán (Fidesz)
Dunai Mónika (Fidesz)
Simon Róbert Balázs (Fidesz)
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)
Farkas Gergely (Jobbik)
Szabó Szabolcs (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) Dunai Mónikának Fidesz)
Halász János (Fidesz) dr. Vinnai Győzőnek (Fidesz)
Törő Gábor (Fidesz) dr. Pószán Lászlónak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Takács Gabriella
Gyevánné Zweig Zsuzsanna

Meghívottak

Dr. Nagy Zsigmond, a Magyar Olimpiai Bizottság nemzetközi igazgatója
Fábián László, a Magyar Olimpiai Bizottság sportigazgatója
Gömöri Zsolt, a Magyar Paralimpiai Bizottság elnöke

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 35 perc)

Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása

DÚRÓ DÓRA (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm önöket az Országgyűlés Kulturális bizottságának ülésén. A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. A napirendi javaslatot előzetesen a képviselők megkapták, ehhez írásban senki nem terjesztett elő módosító javaslatot. Kérdezem, hogy a napirendhez szeretne-e valaki módosító javaslatot szóban előterjeszteni. Szabó Szabolcs jelzi, parancsoljon!

Napirend előtti hozzászólás

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Írásban nem volt alkalmam előterjeszteni, mert tegnap délután és este történtek azok az események, amit, gondolom, mindannyian láttunk, részben a KLIK újabb ámokfutása révén, amit a Raoul Wallenberg iskolával műveltek, illetve, ugye a felsőoktatási szakstruktúra kapcsán sikerült elérni a felsőoktatási államtitkárságnak, hogy már megint felbolydult az egyetemi szféra. Én javasolnám, hogy egyrészt bizottsági körben még ma erről beszéljünk, másrészt pedig nagyon gyorsan próbáljuk meg meghívni a bizottság ülésére részben a felsőoktatási államtitkárságot, részben megint a KLIK-et, hogy számoljanak be nekünk arról, hogy egészen pontosan miért történik ez Magyarországon ma. Köszönöm.

ELNÖK: Mi a javaslata képviselő úrnak, amiről a napirend kiegészítésével kapcsolatban szavazni tudunk?

SZABÓ SZABOLCS (független): A napirendi kiegészítési javaslatom az, hogy a bizottság tárgyaljon ma arról, hogy mit gondol a felsőoktatási szakstruktúra átalakításáról, amit bejelentett a minisztérium, illetve az államtitkárság.

ELNÖK: Köszönjük. Akkor Szabó Szabolcs képviselő úr azt javasolja, hogy a bizottság egészítse ki a mai napirendi pontjait azzal, hogy a felsőoktatásban várható szakstruktúra-módosításokról ma tárgyaljunk. Pósnán alelnök úr, parancsoljon!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Értem képviselő úr politikai hevületét, azt gondolom, hogy ha ezt most a mai napirendre kívánja előterjeszteni, mondjuk, az a minimum, hogy a szakstruktúra egy az egyben mindenki előtt ott heverjen. Lássuk, merthogy több ezer, amiről beszélni kellene. Másrészt pedig, mivel ez nem egy végleges döntés, hanem még mindig az egyeztetések zajlanak, következésképpen azt gondolom, hogy okafogyott. Tehát várjuk meg azt, amíg lesz egy végleges verzió. Az, hogy az ELTE-n néhányan emiatt felháborodtak, azt én meg tudom érteni, tudomásul is tudom venni, de hát menet közben olyan dolgokról beszélni, ami most formálódik, az, azt gondolom, hogy nem indokolt. Egy parlamenti bizottsághoz meg egyébként méltatlan. Amint lesz végleges szakstruktúra, akkor meg tudjuk kérdezni az illetékes tárcát is, hogy mit gondol erről, miért így van, az ellenőrző szerepe a parlamentnek itt kezdődik, nem pedig menet közben. Az a végrehajtói oldal. Amikor olyan gyakran emlegetik a hatalmi ágak szétválasztásának a teóriáját és praxisát, akkor kéretik ezt konzekvensen mindig figyelembe venni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Szabó Szabolcs!

SZABÓ SZABOLCS (független): Két dologra reagálnék csak. Egyrészt nem gondolnám, hogy ez politikai hevület. Vagyunk itt néhányan a bizottságban, akik egyetemi oktatóként töltöttünk el 1-2-3 évtizedet a hazai felsőoktatásban. Én speciel pont az ELTE-n, innentől kezdve azt gondolom, hogy egyetemi oktatóként nekünk van dolgunk azzal, hogy a saját intézményeinkkel mit csinálnak. Gondolom, önök is úgy vannak vele, Vinnai Győző, ön is, hogy voltaképpen az identitásunknak egyfajta része az, hozzánőttünk egy intézményhez. És amikor az embernek a saját intézményét bántják, meg azt a felsőoktatást, ahol felnőttünk, és ott dolgoztunk, és ráadásul egy olyan felsőoktatást bántanak, amely meghatározza Magyarország jövőjét, akkor én azt nem politikai hevületnek nevezném, hanem egy gondolkodásnak arról, hogy hogyan lehet Magyarországot jobb irányba fejleszteni, és hogyan tudjuk esetleg megváltoztatni azokat az elképzeléseket, amik láthatóan rossz irányba viszik a felsőoktatást.

Másrészt nem hinném, hogy a bizottságnak az a dolga, hogy a benyújtott javaslatokról szavazzon, én azt gondolnám, hogy az teljesen normális dolog, hogy a minisztériumban készülő előterjesztéseket, terveket még tervezési fázisban behozzák ide, és mi magunk is megvitátjuk azt, hogy egészen pontosan mit gondolunk erről szakmailag. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Pósán alelnök úr, parancsoljon!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm. Hát egyelőre a házszabályt még nem írták át, ami arra vonatkozik, hogy mit mikor és milyen ütemben képes tárgyalni a bizottság, úgyhogy ebből a szempontból szerintem kár vitát nyitni. Az nem világos számomra, hogy igazából akkor képviselő úr kit szeretne megszólítani. A Rektori Konferenciát, annak a különböző szakbizottságait, az államtitkárt, a kettőt együtt? Merthogy azok a felvetések, amelyek egyelőre keringenek, azok arról szólnak, hogy a Rektori Konferencia megfelelő szakbizottságaival egyeztetett álláspontot tett közzé a tárca a szakstruktúrát illetően, amellyel kapcsolatban további tárgyalások folynak egyéb fórumokon is. Tehát nem értem a kérdésnek ezt az egyoldalú megközelítését, ezért mondtam azt, hogy ez egy politikai hevület, szerintem a szakstruktúráról most bizottsági szinten beszélni, felelőtlen dolog, és kifejezetten politikai hecckampány. Köszönöm.

ELNÖK: Szabó Szabolcs, parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Természetesen én ezt értem, és tisztában is vagyok vele, hogy nem fogják ezt ma napirendre venni, viszont azt meg nagyon határozottan kérném, hogy a következő ülésre tényleg legyen meghívva a felsőoktatási államtitkár meg a KLIK a Raoul Wallenberg iskola ügyében. Ha én jól tudom, például, ma is lesz egy ilyen tárgyalási forduló, ahol próbálják az egyetemek meggyőzni arról a felsőoktatási államtitkárságot, hogy ne próbálja ezt megtenni. Akkor itt a lehetőség, hajrá, a bizottság hívja meg a következő ülésre ezeket az embereket. Köszönöm.

ELNÖK: Van-e más, aki a napirend módosításához hozzá kíván szólni? Parancsoljon, Pósán alelnök úr!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Bocsánat, egy értelmező kérdés, mert nem volt világos. Az eredeti felvetése Szabó Szabolcs képviselő úrnak arról szólt, hogy beszéljünk itt a szakstruktúra kérdéséről. Én erre mondtam azt, hogy ezt én most

perpillanat nem tartom indokoltnak. Ehhez képest most elhangzott még egy plusz kiegészítés. Akkor jövő héten meg hívjuk meg a Raoul Wallenberg iskola és a KLIK vezetőjét is? Most szeretném azt tudni, hogy ez akkor egy újabb felvetés, egy jövő heti, bocsánat két hét múlva esedékes bizottsági napirend? Mert arról viszont most nem kell szavaznunk, ha jól értelmezem, csak akkor az eredeti felvetésről.

ELNÖK: Szabó Szabolcs, parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Én, amikor először hozzászóltam, akkor is két dolgot mondtam, egyrészt egy mai ülésre vonatkozó napirendi javaslatot, hogy a parlamenti képviselők mondják el azt, hogy mit gondolnak erről, a felsőoktatást nagyon kardinálisan érintő kérdésről és a Raoul Wallenberg iskola ügyét érintő kérdésről, és volt egy másik javaslatom, ami – ugye, tisztában vagyok azzal, és ezt meg is beszéltük, hogy – nem napirendi ügy, csak nem szerettem volna kétszer hozzászólni ez ügyben, hogy a következő ülésre pedig hívjuk meg a felsőoktatási államtitkárt, illetve a KLIK-et, és beszéljünk ebben a körben erről a két témáról. Köszönöm.

ELNÖK: Kucsák alelnök úr!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Eredetileg nem terveztem, hogy hozzászóljak. Én tiszteletben tartom mindazt, amit Szabó Szabolcs elmondott, nyilván ezek olyan kérdések, amelyek joggal tartanak számot érdeklődésre, pláne itt a Kulturális bizottságban. Ez teljesen tiszta sor, ugyanakkor azt is gondolom, hogy képviselőtársam is tisztában van vele, hogy nem biztos, hogy a legszerencsésebb és a legelegánsabb formája lenne, mondjuk adott esetben itt a mai napon beszélgetni erről úgy, hogy a tárca képviselői, illetékesei nincsenek jelen. Már csak azért sem, mert például, mondjuk a felsőoktatás esetében nem olyan régen került sor egy tájékoztatóra, és ott az államtitkár úr, helyettes államtitkár úr és a stáb tagjai készséggel álltak rendelkezésre egyébként koncepcionális kérdésekben, a konkrétumok tekintetében is. És ott is elhangzott, hogy ez egy folyamat, amelyben zajlik egyeztetés. Zajlik egyeztetés szakmai szinten és érdekképviseleti szinten.

Azt egy üdvözlendő dolognak tartom, hogy megfelelő ütemezéssel, ezt szeretném hozzátenni, amiről adott esetben beszéljünk, vagy egyeztessünk még külön, ismét akár a köznevelés, közoktatás ügyében, konkrét eset kapcsán is a közoktatás-köznevelés-szakképzés viszonyrendszeréről, illetve hogy a felsőoktatásban akkor hol tart ez a bizonyos folyamat, milyen ütemezése várható a továbbiakban, erről szót tudunk váltani. Méltó körülmények között, megfelelően, úgy, hogy a tárca képviselői is itt vannak, rendelkezésre állnak, és tudják segíteni ezt a közös gondolkodást. Szerintem jól ütemezetten egyeztessünk ez ügyben, és így tudjuk akkor az időpontját ennek szerintem kijelölni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Hiller István, parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Elnézést a késésért. A felsőoktatásban a változtatások olyan mértékűek, hogy ezt a felsőoktatási törvény módosítása nélkül lehetetlen megoldani. Ha van törvénymódosítás, a kormány benyújtja, akkor az értelemszerűen a parlament és a bizottság elé kerül, következésképpen én elkerülhetetlennek látom, hogy az elkövetkező durván három hét, egy hónapban a parlamenti bizottság ne tárgyaljon a felsőoktatási törvényről. Javaslom, hogy úgy tervezzük, hogy ebben az esetben kérjük a minisztériumtól, hogy ne egyszerűen egy

szakreferens tájékoztassa a bizottságot, hanem olyan vezető, aki szakmai, politikai felelősséget is visel, és döntéshozó, és akkor ezeket a folyamatokat a parlament normál működésébe becsatornázni lehet.

Ami a közoktatást illeti, ott én folyamatokat látok. Ezt a bizottságnak kell kezdeményeznie, hogy a legkülönbözőbb helyeken történő iskolabezárások, átalakítások szervezett vagy szervezetlen módon történő megvalósítása hogy folyik, tartok tőle, hogy amit most a Raoul Wallenberg iskolánál látunk, az nem egy egyedi eset, de ezt el kell választani a felsőoktatás kérdésétől. Tehát én azt a javaslatot szeretném tenni, hogy igenis a felsőoktatás ügyéről elkerülhetetlen, hogy a bizottság tárgyaljon, de ezt csatoljuk bele a felsőoktatási törvény módosítása tárgyalásának kérdésébe, mert azt értelemszerűen, minthogy a kormány terjeszti elő, a bizottságnak meg kell tárgyalnia. De arra kérem a tisztelt elnök asszonyt és a bizottságot, hogy kezdeményezze, mondom még egyszer, hogy politikai döntéshozatalban felelős személy tájékoztasson minket, mert annak nincsen értelme, hogy a legjobb jó szándékkal és hozzáértéssel, de politikai felelősséggel nem bíró minisztériumi alkalmazott legyen itt a bizottságban.

ELNÖK: Köszönjük. Én is szeretnék hozzászólni Szabó Szabolcs napirend-módosítási javaslatához. Egyrészt úgy gondolom, képviselő úr egy kicsit kapkodó javaslatot tett azzal, hogy a mai napon már érdemben tudnánk beszélni akár a szakstruktúra átalakításáról, akár a közoktatásban zajló folyamatokról.

A Raoul Wallenberg iskolával kapcsolatban arról tudom tájékoztatni a bizottságot, hogy a holnapi napon találkozom a szülők képviselőjével, levélben keresték meg a bizottságot, és ezt követően tudom a bizottságnak javasolni, hogy foglalkozzunk az iskola ügyével. Ide vehetjük a Neptun utcai általános iskolát is, ami a XV. kerületben található, az is bezárás előtt áll, illetve jogutóddal történő megszüntetés előtt áll. A felsőoktatás vonatkozásában pedig úgy tudom, hogy már a felsőoktatási kerekasztal előtt van az a kodifikált formájú törvényjavaslat, ami hamarosan az Országgyűlés elé fog kerülni.

Tehát valóban két-három hét múlva érkezik a törvényjavaslat, és akkor megpróbálnék egy konszenzusos javaslattal élni. Tehát a felsőoktatási törvény módosítása kapcsán meghívjuk a minisztérium képviselőjében a döntési joggal rendelkező államtitkár urat, illetve a közoktatás esetében pedig vagy államtitkár asszonyt vagy pedig a KLIK valamelyik vezetőjét meghívjuk, és velük együtt beszélünk egy hónapon belül. Mondjuk, ezt is megpróbáljuk egy hónapon belülre megszervezni a közoktatásban zajló átalakításokról, az iskolák jövőjéről. Ez így megfelelne-e a bizottságnak? Szabó Szabolcs, parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a hozzászólásokat meg azokat a javaslatokat, amiket minden oldalról képviselőtársaim tettek. Az, amit egyrészt Hiller István mond, az lehet egy jó megoldás, hogy akkor tényleg magas szinten képviselje magát a kormány. Illetve én javasolnám azt is, hogy kifejezetten a Rektori Konferenciát is hívjuk meg, és ők is mondhassák el, kifejezetten kérjük meg őket, ne csak egy meghívás menjen, hanem kifejezetten kérjük meg őket, hogy itt nekünk mondják el, hogy mi a véleményük róla.

A Raoul Wallenberg iskolával mi is napi kapcsolatban vagyunk. Gondolom, mindannyian beszéltünk az elmúlt napokban az igazgató asszonnyal. Amennyiben ezt az elnök asszony vállalja, és megszervezi, akkor értelemszerűen a napirendre vonatkozó javaslatomat visszavonom, és akkor ennek az ütemtervnek megfelelően nagyon örülök, ha ez így megvalósul. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Akkor úgy látom, hogy konszenzus övezte azt a javaslatot, ami a vita végén kialakult. Erről akkor külön szavazást nem tennék fel, és Szabó Szabolcs képviselő pedig a napirend-kiegészítésre vonatkozó javaslatát visszavonta, így arról sem kell szavaznunk. Simon képviselő úr, parancsoljon!

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Ha ezt lezártuk, pár percre kérnék szót. Nagyon röviden szeretnék a kihelyezett üléssel kapcsolatban néhány információt mondani, ha lehetséges. Nem leszek itt a végén, az a probléma.

ELNÖK: Rendben, akkor térjünk el a napirendtől, amíg képviselő úr a kiegészítését elmondja.

Egyebek

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Nagyon szépen köszönöm a rugalmasságot, és tényleg nagyon rövid leszek, csak mert valószínűleg nem tudok itt maradni végig, és az egyebeknél illene elmondani.

Tavaly kezdeményeztem, hogy legyen Győrben kihelyezett ülés, és erre sor kerül május 19-én, kedden. Szeretettel várjuk a bizottság tagjait, a kollégákat. Takács Gabriella, a bizottság titkára felméri az igényeket, parkolóhelyet természetesen biztosítunk, az érkezés 9.30 és 9.45 között fog megtörténni, hiszen ez az ülés a Győri Nemzeti Színház Csillag szintjén lesz. Ezt követően tíz órakor kezdődne az ülés rövid köszöntővel, majd négy előadót kértem fel, nagyon röviden tíz percben két kulturális területről két személyt, az egyik a Nemzeti Színház igazgatója, a másik pedig Kiss János, a Győri Balett igazgatója. Ezt követően egy rövid előadással dr. Földesi Péter, a Széchenyi István Egyetem rektora következik, majd pedig Blazovicsné Varga Mariann, a KLIK győri tankerületének igazgatója következik. Ez a négy előadás a köszöntőkkel, megnyitókkkal együtt lenne egy óra. És akkor értelemszerűen az aktuális napirendi pontok következéne, és ebből az következik, hogy körülbelül fél egy – háromnegyed egy között befejeződne az ülés. Átsétálnánk egy étterembe, a belvárosban lenne egy közös ebéd, majd gépkocsival 14.15-kor indulnánk az Audi gyárba, ahol egy gyárlátogatás lenne. Ennek az időpontja körülbelül 30-45 perc, és körülbelül 15 óra 30 körül lehetne visszaindulni Budapestre. Ez lenne nagyvonalakban a májusi kihelyezett ülés. Kérem szépen a bizottság tagjait, hogy jelentkezzenek vissza a bizottság titkárának, Takács Gabriellának a részletekkel kapcsolatban. Rendszámok kellenek és így tovább. A részleteket pedig megszervezzük. Ezt szerettem volna az egyebekben, köszönöm, hogy így előre tudtuk hozni.

ELNÖK: Köszönjük. Annyi kiegészítést tennék még, hogy az ebédre pedig meghívtuk Horváth Péter urat, a Nemzeti Pedagógus Kar elnökét, tehát ő is jelen lesz ott, mivel ő a Révay Gimnázium igazgatója, győri illetőségű.

Jó, akkor ezt követően az előzetes napirendi javaslatról tudunk szavazni. Kíván-e más szóban előterjeszteni módosító javaslatot a napirendhez? *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelzést. Szavazunk. Ki az, aki támogatja a napirendet az előzetesen kiküldött formában? *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúlag támogatta a napirendi javaslatot.

A Magyar Olimpiai Bizottság tájékoztatója a 2016-os brazíliai olimpiai felkészülésről

Az első napirendi pontunkra térünk rá. Köszöntöm a Magyar Olimpiai Bizottság részéről dr. Nagy Zsigmond nemzetközi igazgató urat és Fábíán László

sportigazgató urat. Az előadónk dr. Nagy Zsigmond úr, úgyhogy kérem, hogy a prezentációját tartsa meg. Parancsoljon!

DR. NAGY ZSIGMOND, a MOB nemzetközi igazgatója: *(Előadását kivetítő segítségével tartja meg.)* Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottsági Tagok! Kérem, engedjék meg, hogy először is megköszönjük a lehetőséget kollégámmal, Fábián László sportigazgatóval, hogy itt lehetünk önök előtt, mert 472 nappal a riói olimpiai játékok előtt úgy érezzük, hogy rendkívül fontos és aktuális beszélni Magyarország képviselőjében az olimpiai csapat felkészüléséről, részvételéről, illetve arról a rengeteg munkáról, amit mi végzünk napi szinten. Különösen azért, mert azért az a küldetés, amit a Magyar Olimpiai Bizottság felvállal 204 tagország előtt, az egész olimpiai család előtt, úgy gondoljuk, hogy egyrészt egy nagyon komoly kötelezettség, másrészt pedig mindenképp egy nagyon fontos és szép feladat, amelynek büszkén vagyunk a gondviselői.

Erről szeretnék akkor röviden beszámolni. Először egy rövid kitérőt szeretnék tenni, a MOB-ról néhány gondolatot, illetve az egész feladatról, ami előttünk van, illetve, amit folyamatosan végzünk. Valamint röviden szeretném bemutatni a Brazíliában megrendezésre kerülő riói XXXI. nyári olimpiai játékok struktúráját és az összetételét, illetve működését.

Néhány gondolat különösen azért, mert idén - nagyon büszkék vagyunk rá, hogy - a Magyar Olimpiai Bizottság 120 éves. Tudomásunk szerint a második legöregebb civil szervezet Magyarországon, 1895. december 19-én jött létre, és egy nagyon erős civil háttérrel, mozgalommal rendelkezik, amely elsősorban köszönhető a sport sikerének és különösen az olimpiai sport sikereinek.

Értelemszerűen ebből fakad valójában a legtöbb jogunk, kötelezettségünk, különösen azért, mert a Magyar Olimpiai Bizottság valójában jelen állapot szerint 204, rövidesen 206 tagországot számláló olimpiai családnak a tagja. Mint önök előtt is ismert, úgy néz ki, hogy Koszovót szintén be fogja fogadni a Nemzetközi Olimpiai Bizottság, sőt a legújabb hírek szerint Dél-Szudán is az olimpiai család tagja lesz viszonylag rövid időn belül, várhatóan a NOB közgyűlése jóváhagyja a kérelmüket.

Értelemszerűen nekünk kettős jogállásunk van, egyrészt a nemzetközi, ami rendkívül fontos és meghatározza valójában a legfontosabb feladatainkat, másrészt pedig értelemszerűen szintén a magyar jog szerint való megfelelés. Számunkra első helyen mégis a nemzetközi jogállás kiemelt feladat, ugyanis nemzeti olimpiai bizottságként Magyarországot képviseljük a nemzetközi közösségben, és ez egy különleges feladat, aminek első számú privilégiuma és prioritása az olimpiai csapat felkészítése és részvétele az olimpiai játékokon. Fel lehet tenni a kérdést, hogy miért is ez a legkiemeltebb munkánk, feladatunk. Valójában azért, nagyon röviden egy mondatban összefoglalva, mert az olimpiai játékok a világ legnagyobb kulturális eseménye mind méretét, mind számát tekintve. Ennek megfelelően minőségben, tradícióban, elvárásnak megfelelően Magyarországot a legmagasabb szinten szeretnénk képviselni. Nemcsak azért, mert az elmúlt 120 év kötelez, hanem tudom büszkén mondani, hogy a MOB-ban olyan elkötelezett szakemberek dolgoznak, akik átérzik ennek a feladatnak a mélységét kötelezettségeivel együtt, és pontosan tudjuk, hogy ez milyen felelősséggel jár.

Ami igazán fontos, és erről csak egy mondatot szeretnék mondani, a MOB átalakult a törvényi előírásoknak megfelelően, 2012. február 26-án új alapszabály jött létre egy új struktúrával, és ez azért is volt fontos, mert nekünk itt a nemzetközi megfelelés szintjén a NOB-nak is meg kellett feleljünk. Az Olimpiai Chartában rögzített kötelezettségeket kellett hogy teljesítsük, és büszkén mondhatjuk, hogy 2012. október 12-ei nappal a Nemzetközi Olimpiai Bizottság ezt jóváhagyta. Ez azért

is fontos, mert ebből fakad valójában a nemzetközi legitimáció, amely bennünket kötelez, és ez alapján vehetünk részt jogszerűen a nemzetközi közösség munkájában, életében.

Borkai Zsolt elnök úr sikeresen és eredményesen irányítja a 2010. november 20-a óta, megválasztása óta a magyar sport parlamentjét, lehet rá ezt mondani. 240 tagból álló, öt divízió, öt tagozatot magában foglaló parlament, mindenkinek megvan a lehetősége, legyen az olimpiai, nem olimpiai, szabadidős, fogyatékkal élők, illetve a diáksport részéről bárki, tehát lefedi a teljes sport összes szegmensét, és ezáltal mindenkinek megvan a lehetősége.

Egy rövid felsorolás. Innsbruck ifjúsági olimpia, London nyári olimpia, Cali világjátékok, Szocsi téli olimpia, Nanking második ifjúsági olimpia, Bakura készülünk európai játékokra, Lillehammer második téli ifjúsági olimpia és Rió. Ez csak az elmúlt öt év, amit így fel tudnánk sorolni, és ez mind-mind a lehető legmagasabb szinten, próbálunk ezeknek a feladatoknak megfelelni.

Úgy gondoljuk, és ez egy nagyon lényeges megállapítás, rögtön a bevezetésben, hogy a magyar olimpiai mozgalom erős és egységes. Ez azért is egy meghatározó pont, mert valójában ennek köszönhető, hogy tudunk egyként gondolkozni, egymást segítve és a nagy cél érdekében tudunk haladni abba az irányba, amely valójában a múltból fakad, a múltból indul el. Ugye 120 évről beszélünk és bízunk benne, hogy hosszú távon elvezet bennünket akár oda is, hogy egyszer majd Magyarországon tényleg olimpiai játékokat tudunk rendezni valamikor a közeljövőben.

Ugyanide tartoznak az európai ifjúsági olimpiai fesztiválok, amelynek sorozatán veszünk részt Magyarország képviselőjében, és eredményeként 2017-ben Győrben, hála istennek, megrendezhetjük az első olimpiai multisport eseményünket. Magyarország még olimpiai multisport eseményt soha nem rendezett, ennek az első eseménye Győrben 2017. július végén lesz. Nyári európai ifjúsági olimpiai fesztivált fog Magyarország győri helyszínnel rendezni.

Jelmondatok. Ezekről muszáj beszélnünk, mert az olimpiai mozgalom nagyon komoly értékekkel rendelkezik, és ezek az értékek, ahogy szoktuk mondani, kultúrán, határokon átívelő, politikán átívelő, és a lehető legsemlegesebb álláspontot próbáljuk megfogalmazni. Rögtön az elsővel szeretném kezdeni, ami, úgy gondoljuk, egy nagyon erős megállapítás, és ezt mi a zászlónkra tűztük. Ez angolul úgy szól, hogy the practice of sports human rights, amelynek a magyar megfelelője az Olimpiai Charta 4. alapelvéből származik: a sport gyakorlása alapvető emberi jog. Jogászként mindenki valószínű, hogy értelmezi, el is tudja helyezni a rendszerében. Természetesen nem tudunk versenyezni, és nem is kívánunk versenyezni a különböző generációs jogokkal, viszont ez a megállapítás, ez a deklaráció magában hordozza azt a küldetést, és bemutatja azt a küldetést, amiért mi dolgozunk, és amiért az öt tagozat igazából összességében képes egy irányba haladni, még akkor is, ha esetlegesen vannak motivációkban, illetve célokban eltérések.

Becsületes játék az egyetlen út. Ez egy nagyon régi jelmondata az Olimpiai Bizottságnak. Ez számunkra kötelezettség, nemcsak jelmondat, ebből nem engedünk. Amennyiben ez hiányzik, a becsületesség, a tisztesség, a tiszta játék, akkor nem beszélhetünk sportról. Tehát ebből kifolyólag ezek meghatározóak, mert e nélkül sport nem létezik.

Ugyancsak az alapszabályban megfogalmazott küldetés, jelmondat: a sport mindenkié. Pontosan azért, mert mindenki irányába szeretnénk nyitni, korlátozás és bármilyen egyéb kötelezettség nélkül.

Zéró tolerancia. Ez elsősorban és kifejezetten a doppingmentességre utal. Sajnálatosan a 2014-es athéni eseményekre szerintem sokan emlékszünk, soha nem szabad, hogy megismétlődjének azok a doppingesetek, amelyek Magyarország jó

hírnevét és ezen keresztül az olimpiai mozgalom jó hírnevét beszennyezték. Ezért következetesen harcolunk a dopping ellen, ahol lehet, és mindent elkövetünk a felvilágosítás terén, legyenek versenyzők, sportvezetők, sportszervezetek, hogy teljesítsük ezt a zéró tolerancia elvet. Nem engedünk belőle. Ez azt is jelenti, hogy aki doppingvétséget követ el, amennyiben lehet, akkor őt a családból kizárjuk.

A diszkrimináció tilalma általánosan megfogalmazott alapelv az olimpiai mozgalom részéről. Korlátozás nélkül mindenfajta diszkriminációra vonatkozik. Úgy gondoljuk, hogy ez azért is fontos, mert mi sokszor kapunk mindenféle megkeresést különböző diszkriminációkról való beszámolókról. Nem nevesítettem, bizonyos típusú diszkriminációtilalmat fogalmazunk meg, hanem általánosan mindenre, és az Olimpiai Charta egyértelműen fogalmaz, mi igazából ezt jogharmonizáció útján beépítettük a saját alapszabályunkba. Ennek megfelelően az egész olimpiai család fő céljának lehet megfogalmazni.

Felkészülés és irányelvek. Jelen állapot szerint egy munkastílusról, munkafolyamatról, munkamódszerről beszélhetünk. A Magyar Olimpiai Bizottság operatív vezetői és munkatársai hosszú éveken keresztül kidolgoztak egy olyan csiszolt munkamódszert, amin lehet látni, hogy illeszkedik a nemzetközi elvárásokhoz, a magyar jogszabályokhoz, és ennek megfelelően a közgyűlés által elfogadott előterjesztésben, amelyet itt tartok magam előtt, ez igazából letölthető a honlapunkról, ezen keresztül megfogalmazzuk az összes olyan felkészülési programot, illetve irányelvet, amely nagy valószínűséggel elvezetheti az olimpiai csapatot a sikeres részvételéhez, és rendkívül fontos, hogy a sportágakkal, az autonóm, független módon működő sportági szakszövetségekkel közös munkát elvégezve tudjunk egy olyan olimpiai csapatot összeállítani, amely tényleg egy irányban áll, és tényleg Magyarország jó hírnevéért dolgozik, és próbálja öregbíteni tényleg az egész magyar közösség jó hírét. A MOB ebben a helyzetben két nagyon komoly feladattal, illetve joggal, kötelezettséggel is rendelkezik egyben, és ez pedig a kizárólagos akkreditálás és nevezési jog, ami azt jelenti, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság közgyűlésének jóváhagyása nélkül olimpián nem vehet részt senki. Hiába esetlegesen adott sportoló teljesíti a kvalifikációs kritériumokat, ebben a helyzetben csak és akkor lehetséges az ő részvétele az Olimpiai Chartával összhangban, amennyiben a MOB parlamentje, illetve a sport parlamentje, a MOB közgyűlése azt jóváhagyólag helyben hagyja közgyűlési határozatával.

Úgy gondoljuk, hogy azért is nagyon fontos ez a megállapítás, mert ebből is látszik, hogy testületi döntések vannak a MOB-on belül, nem egyéni döntések, szakmailag megalapozott döntések. Ráadásul egy hosszú konzultációt követően jutunk el ide, ahogy említettem, autonóm és független módon dolgozó, működő sportági szakszövetségeknek a végső munkája közös eredményeként jön létre.

Ebből kifolyólag Olimpiai Charta-kötelezettség a Magyar Olimpiai Bizottságnál az olimpiai csapat felkészítése és részvétele, ami igazából nekünk a legfőbb küldetésünk és alapelvünk.

A sportfinanszírozás tekintetében úgy gondolom, politikai elfogultság nélkül megállapítható, hogy Orbán Viktor miniszterelnök 2010 januárjában megfogalmazott küldetése, célja, hogy a magyar sport stratégiai ágazat, úgy néz ki, hogy működőképes és eredményes, ezért mi valójában köszönettel tartozunk a magyar sport nevében. Ugyanis jelentős állami források érkeznek kisebb-nagyobb sportágakhoz, jelentős mértékben olyan sportágakhoz is – el lehet mondani -, amelyek nem tévéképesek. Úgy gondolom, hogy ez azért is meghatározó, ugyanis ezzel gazdagítjuk a magyar társadalmat, ezen keresztül lehet valójában az egész nagy magyar közösséghez hozzájárulni, az ő életminőségükhöz hozzájárulni.

Ami igazán fontos, a sport által közvetített értékek hasznosítása. Tehát mi tudjuk pontosan, hogy a sport nem öncélú, nem arról szól, hogy én tíz másodpercet tudok futni száz síkon, vagy 240-et ugrok magasban, mint volt atléta, ezt mondhatom, hanem elsősorban az, amellyel ezen keresztül a magyar társadalom gazdagodik, legyen az fiatal, idős esetlegesen. Tehát a teljes szegmense a magyar sportnak. Nem véletlen, hogy a magyar sport parlamentjeként hívjuk a MOB közgyűlését. Mindenki képes ott megjelenni.

A Gerevich Aladár-sportösztöndíjon keresztül valójában látótérben van az összes potenciális magyar részvevő. Ez jelen állapot szerint mintegy 850 versenyző, sportszakember, egészségügyi szakember, értelemszerűen a Gerevich Aladár-sportösztöndíj támogatásából tudjuk az ő felkészülésüket finanszírozni. Ez éves szinten mintegy egymilliárd forint, amelyért külön köszönet, hogy rendelkezésre áll, mert egészen bizonyos, hogy nem tévéképes, nem látványsportok esetében nekik ez a megélhetésük, és ezért is tudják ők valójában Magyarországot nemcsak olimpián, hanem egyéb világversenyeken is magas szinten képviselni. Ennek megfelelően mi olimpiai szerződéseket kötünk sportolókkal, sportszakemberekkel azzal a céllal, hogy a jogok és a kötelezettségek egyértelműen definiálva legyenek. Úgy néz ki, hogy ez működőképes, és mindenki megelégedésére egyértelmű és átlátható helyzetet teremt.

A 2015. évi olimpiai költségvetésről azt szeretnénk elmondani, hogy ennek a részvételi jog megszerzését kell szolgálnia. Ugyanis, amennyiben az idei év nem sikeres, akkor a jövő évi csapat nem tud olyan minőségben, mennyiségben részt venni, amely esetlegesen a magyar közvélemény által elvárt lehet. Ehhez kérnénk az önök segítségét feltétlenül.

A 2016-os olimpiai költségvetés pedig már a részvétel, a biztonságos részvétel és a teljesítmény optimális leadását kell hogy szolgálja. Ehhez is kérnénk az önök támogatását, segítségét.

Röviden csak magunkról, belülről, hogyan is dolgozunk. Egy olimpiai előkészítő bizottság valójában operatív szinten készíti elő az olimpiai csapatot. Ezt Szabó Bence főtitkár úr irányítja, vezeti. Periodikus rendszerességgel ülésezünk, a különböző funkcionális területeket fogjuk össze operatív vezetői szinten. Nagyon fontos, hogy szövetségi konzultációsorozattal, tehát nem úgy történik, hogy egyedi elgondolás alapján szakemberek kitalálják az irányt, hanem itt testületi döntések és autonóm és szuverén módon működő sportági szakszövetségekkel közösen dolgozunk. Ők ugye felelnek a saját sportágukért, mi pedig az olimpiai csapatért, ez mindenki számára egyértelmű.

Doppingmentes felkészülés. Biztosítjuk évente 1100 mintavétellel. Valójában úgy néz ki, hogy lefedhető az olimpiai csapat felkészülése, és ezáltal biztosítható, bízunk benne, a doppingmentes felkészülés, majd a részvétel is.

Egy mesterterv és kvalifikációs stratégia mind az optimális felkészüléshez szükséges. Amennyire lehetséges, illetve a keret engedélyezi, nyílt napokon, munkalátogatásokon veszünk részt. A helyszíni tapasztalatok rendkívül meghatározóak. Kifejezetten az olimpiai csapat sikeres működéséhez szükséges. Ugyancsak a csapattiroda kialakítása, felkészítése és a részvétel és a helyszíni működés megtervezése.

Biztos vagyok benne, hogy önöket inkább az érdekli, hogy mégis hogy fog kinézni ez a csapat. A magyar olimpiai csapat nagyon röviden. Az látszik, hogy egyrészt egy globális, olyan versenyben veszünk részt, amely – azt lehet mondani, hogy – rendkívül szigorú és a legélesebb verseny. Sok esetben el lehet azt is mondani, hogy a kvalifikáció teljesítése sokszor sokkal nehezebb, különösen Európából sokkal nehezebb, mint akár az olimpián részt venni. Sőt, nem vagyok túl bátor, ha azt megállapítom, hogy egy jó kvalifikáció teljesítésével már potenciális, esetleg finalista

vagy éremszerző is lehet egy adott versenyző vagy akár egy sportág vagy egy csapat is. Miért merem ezt mondani? Elsősorban azért, mert, ahogy olvasható, a kontinentalitás és az univerzalitás alapelvei érvényesülnek a kvalifikációnál, ami azt jelenti, hogy Európából konkrétan a legnehezebb kvalifikálni. Tehát sok esetben Európa-bajnoknak kell lenni, hogy valaki ki tudjon jutni. Ebből azt lehet levonni, hogy aki képes Európából és Magyarországról kijutni Magyarország képviselőjében, mindenképp a világ élvonalába tartozik, és maximálisan meg kell őket becsülni, mert egy olyan munkát végeznek el, olyan eredményt adnak le ezek a versenyzők, ami világraszóló, és tényleg Magyarország hírnevét öregbítik.

Úgy gondoljuk, úgy látszik, hogy mai állapot szerint egyéni sportágak tekintetében 90-100 versenyző, ami optimálisan megvalósulhat, elérhető. Nagyon bízunk benne, hogy négy labdajátékban, azaz férfi-nő vízilabdában, illetve férfi-női kézilabdában, és elnézést, mert a nőkkel kellett volna kezdenem, ezért elnézést kérek a hölgyektől. Tehát négy labdajáték valójában, és mintegy száz fő egyéni sportoló. Amennyiben ez meg tud valósulni, akkor már az olimpiai csapat egy sikert tudott elérni. Ez egy 150-160 fő olimpiai csapat, ez nagyjából megegyezik a londoni létszámmal. Hadra fogható, potenciális sikert magában hordozó csapatról beszélhetünk ekkor. Értelemszerűen a realitást figyelembe véve a minimális létszámról is kell beszélnünk. Úgy gondoljuk, hogy egy százfős delegáció a versenyzői létszám tekintetében a minimális szám. Ebben a helyzetben valószínű, egy csapat tud majd kvalifikálni. Rendkívül nehéz, ezt nem elég elégszer hangsúlyozni, de úgy gondolom, hogy önök ezt értik.

A delegáció, aki valójában segíti a magyar csapat működését, amennyiben létrejön a legnagyobb optimális csapat, azt 280 főben számoljuk, illetve egy minimális delegációlétszámot 170 főben. A realitás mégis középuton valahol, úgy gondoljuk, hogy 130-140 sportoló. Itt egy mondatot muszáj mondani, és ez pedig az, hogy amennyiben ez lesz a realitás, ez lesz a legkisebb olimpiai csapat. Az elmúlt húsz évben. Ez nem azt jelenti, ezt muszáj megállapítani, nem azt jelenti, hogy nem vagyunk sikeresek, eredményesek, hanem két dolgot jelent. Egy: a verseny rendkívül éles, egyre többen vesznek részt a nemzetközi sport életében, egyre több ember, egyre több sportoló jelenik meg, egyre több nemzet, egyre több sportág jelenik meg, tehát valójában egy rendkívüli növekedés látható. Másrészt pedig, ahogy említettem, Európából sokszorosan nehéz kijutni az olimpiára. Úgyhogy úgy gondoljuk, hogy ez egy nagyon harc képes és edzett csapat tud lenni, akik tényleg a legtisztességesebben tudnak helytállni.

Rióról nagyon röviden. Ugye azt mondják a rióiak saját magukról – kicsit maguk felé hajlik a kezük értelemszerűen -, hogy Isten hét nap alatt teremtette a világot, a 8. napon csak Riónak szentelte figyelmét. Nem véletlen ugye, mert gyönyörű helyszín, ami tényleg mindenki számára – úgy gondolom, hogy – egy különlegesség lesz. Számunkra elsősorban a helyszín a legfontosabb, nem pedig a látványosságok. Nem turistáskodni megyünk, ezt szeretném sokszorosan aláhúzni, különösen azért, mert az első olyan olimpiai játékok lesznek, amelyek nyári olimpiai játékok, de valójában télen kerülnek megrendezésre. Mert ha megnézzük az ottani időt, akkor az igazából télnek számít. Ami egy kihívás, ugyanis 18-22 fok közötti hőmérséklet várható, ami ott kifejezetten hidegnek számít az átlagos 40-hez képest, és rengeteg esővel is járhat, ami a csapatoknak, versenyzőknek, amennyiben szabad téren sportolnak, akkor nehézséget jelenthet.

Mintegy háromszor nagyobb Rió Budapestnél területét, illetve létszámát tekintve. Igazából tengerszint feletti, 78 km tengerpartja van és ezer méter a legmagasabb pontja. Öt óra eltérés van nyári időszámítás alapján a két ország között.

A pályázatról egy mondat. 1936, 2004 és 2012 után végre negyedszerre Rió sikeresen pályázott, megkapták a rendezési jogot. Bizonyára önök előtt is ismert, hogy ez valójában a 2007-ben megrendezett pánamerikai játékoknak köszönhető, illetve a 2014-es labdarúgó világbajnokságnak is, bizonyítva képességüket, felkészültségüket.

Nyitóünnepség: 2016. augusztus 5-e, záróünnepség augusztus 21-e. Ami nekünk sport szempontjából meghatározó és nehézséget jelent, az az, hogy viszonylag korán lesz sötét, nagyjából este fél 6-6-ra teljes sötétség lesz, amely szokatlan lesz mindenképp. Erre fel kell készülni, de akklimatizációval és egyéb programokkal készülünk. Szintén nehézség, kihívás európai emberek részére az, hogy trópusi éghajlati övezetben található Rio de Janeiro. Ami pedig látszik a '14-es labdarúgó-vb-ből, hogy a 13 európai ország, aki részt vett a FIFA labdarúgó-vb-n, 32 országból, összesen hat jutott el, és ha emlékszünk rá, nagyon gyorsan elvéreztek angolok, olaszok, ami mindenképp figyelemre méltó számunkra, mert fel kell tudjunk készülni arra, hogy egy különleges trópusi övezet. Utoljára egyébként 1968-ban volt trópusi övezetben olimpia, ami szintén figyelemre méltó szakemberek számára.

Első alkalommal lesz Dél-Amerikában olimpia, 306 versenyszámban összesen 306 aranyérem nyerhető. 161 férfi, 136 női versenyszám. Ebből látszik egyébként a trend, hogy közelítenek a férfi és a női versenyszámok egymáshoz. Szerintem rövid idő kérdése, hogy nagyjából azonos legyen. A magyar csapatról még annyit, hogy az utóbbi években megfigyelhető, hogy több női versenyzőnk van, mint férfi versenyző, de egyébként a nemek aránya nagyjából azonos. Ez pedig a hölgyek erejét mutatja mindenképp.

10 500 versenyző a maximális létszám. Ez egy nagyon fontos szám, az Olimpiai Chartában rögzített létszámot jelent, és ha arra gondolunk, hogy közel 8 milliárd ember él a Földön, ebből csak tízezer tud elindulni, én úgy gondolom, hogy ez mutatja azt, hogy milyen szűk a keresztmetszet, és milyen magas elvárásnak kell megfelelni. Az atlétika adja a legnagyobb létszámot 2 000 versenyzővel, az úszás 900 versenyzővel. Ami nekünk újdonságot.

Ami nekünk újdonság, ez a harmadik WADA-kódex, 2003-2009 után 2015. január 1-jével egy új doppingellenes világszabályzat van hatályban, amelynek Magyarországnak is meg kell felelnie. Elő van készítve, jelen állapot szerint a WADA előtt van a mi doppingellenes szabályzatunk elfogadásra. Bízom benne, hogy ez hamarosan meglesz.

Egyébként az olimpiáról még röviden annyit, hogy közel 200 000 akkreditált ember van, aki valójában munkát végez, és segíti a sikeres lebonyolítást.

Rióról egy mondat: tudjuk, hogy azért ez nem Európa, és komoly gazdasági, illetve szociális nehézségekkel küzdenek. Mindent elkövetnek annak érdekében, hogy a biztonság rendben legyen. Minden egyes alkalommal nemzetközi eseményen megkapjuk azt a tájékoztatást, hogy nyugalom, semmi probléma, minden rendben lesz, és ennek megfelelően a legnagyobb biztonságban lesznek a résztvevők. Mi ebben bízunk, és bízunk a szervezőbizottságban. Annyit azért lehet tudni, hogy a riói lakosság jelentős hányada úgynevezett favelákban – ezek nyomornegyedek – él, jelentősen szeparáltan egyébként a polgári lakosságtól, mert fönny a hegyeken élnek általában.

Rióról röviden. Lehet látni, hogy egy jelentős területen kiterjedő négy helyszínen fogják megvalósítani a versenyeket. A központ egyébként olimpiai faluval a Barra elnevezésű helyszín lesz, amely a nemzetközi reptérről mintegy 40 km-re található. Egyébként Riónak rendkívül nagy a kiterjedése, közel 90 km óceánpartszakasszal rendelkezik, el lehet képzelni, mekkora a város önmagában.

Csak néhány kép. Botafogo, ez a vitorláshelyszín, ez a cukorsüveg, ez pedig a Lagoa, ahol az evezős és reményeink szerint a potenciális sikereket magában hordozó

kajak-kenu versenyek lesznek. Itt azért el kell mondjam, nem rejtjük véka alá a problémákat, lehetett látni, ha valaki esetleg nézi a nemzetközi híreket, BBC is hozza, környezetvédelmi problémák vannak. Különösen most lehetett látni, hogy Lagoa szennyezettsége egészen magasra csapott, bízunk benne, hogy ezt a szervezők meg fogják tudni oldani.

Barra, ez a hosszú nagy óceánpart. Itt lesz az olimpiai falu, illetve a legtöbb olimpiai eseménye, verseny helyszíne. Egyébként a magyarok szempontjából is szinte a legtöbb sport, sportágaink 70-75 százaléka ebben a centrumban lesz majd lebonyolítva.

Röviden a távolságok. A rióiak hasonlóan a londoniakhoz ideiglenes létesítményekkel operálnak, ami azt jelenti, hogy számos verseny- és edzés helyszín ideiglenes helyszín lesz, ideiglenes építmény lesz, amely mindenképp a jövőbeni rendezés szempontjából meghatározó.

Az olimpiai park a nagy centrum, itt lesz a legtöbb verseny, számunkra meghatározó a kézilabda, a judo, vívás, torna, vízilabdadöntők, úszódöntők szintén itt lesznek. Közel egyébként, majdnem gyalog átsétálható az olimpiai faluból.

A Deodoro elnevezésű militariközpont, tehát igazából egy katonai központ helyszínén lesznek az öttusaszámok, ami számunkra szintén meghatározó sportág. Öttusa, sportlövészet sportágak.

Maracanã, ugye a mindenki által ismert híres-nevezetes stadion. Nagyon érdekes egyébként, hogy először a központi stadion csak és kizárólag nyitó- és záróünnepség helyszínéül szolgál, nem lesz más esemény, illetve, elnézést, csak a labdarúgó döntők lesznek itt. Tehát az atlétikát egy másik helyszínre vitték, amely nekünk meghatározó, mert ugye vannak érmes reményeink atlétikában is.

Copacabana a vitorlázás, illetve strandröplabda, nyílt úszás open water swimming - ami szintén fontos a magyar csapat számára - helyszíne lesz. Így fog kinézni a Lagoa, az úgynevezett belső tó, amely valójában vegyesvíz tartalmú, mert óceánvíz és édesvíz keveréke, és ez lesz a kajak-kenu pálya, ahol bízunk benne, hogy sok-sok ezer magyar szurkoló lesz kint, és láthatja a potenciális magyar sikereket.

Távolságok, edzés helyszínek. Edzés létesítmény, ez kevésbé fontos. A sportolók számára meghatározó, hogy tesztversenyen részt tudjanak venni. Ennek megfelelően mi erre felkészültünk, biztosítjuk a lehetőséget, hogy az összes potenciális magyar versenyző az úgynevezett előolimpiákon részt vehessen. Ezáltal olyan tapasztalatokhoz tudnak jutni, amelyet 2016-ban tudnak hasznosítani, és biztonságosan tudnak versenyezni.

Olimpiai falu nagyon röviden. Hátul az úgynevezett Barra elnevezésű strand, illetve óceánszakasz. Itt lesz egy gyönyörű új létesítmény. Itt annyiban érdekes és izgalmas számunkra, hogy Rió, hasonlóan Londonhoz, egy nagyon komoly reorganizációs és revitalizációs programot hajtott végre, ennek köszönhetően a várost majdnem újjáépítik. Legyen ez középület vagy közlekedés, különösen a különböző autópályák, illetve alagutak száma meghatározó. Kiterjesztik a metróvonalukat. Tehát számos olyan dologgal tud gazdagodni Rió, amely az olimpia nélkül nem tudott volna létrejönni.

A legfontosabb időpontok, ahogy említettem, augusztus 5-e a nyitóünnepség és 21-e a záróünnepség, számunkra pedig július 18, ez a nevezési határidő.

Olimpiai falu. Mi már kértük egyébként, csak egy belső információ, kértük a magyar csapat elhelyezését. Ez egy viszonylag régebbi, egy évvel ezelőtti kép, ha felnézünk, a piros nyíl alatt lévő középső épületbe kértük a magyar csapatot, bízunk benne, hogy meg tudjuk kapni.

Látványterv. Ilyen lesz az olimpiai park Barrával együtt, illetve az összes létesítménnyel, a közepén az olimpiai faluval, rendkívül impozáns, látványos építkezés, illetve létesítmények és épületek.

Szálláslehetőségek. Ez elsősorban az olimpiai csapat szempontjából meghatározó. Közlekedés. Ahogy említettem, teljes város- és föld alatti metrórendszer felújítása és építése zajlik, és ígérik, hogy a be is fejezik '16 nyarára. Ennek köszönhetően három új gyorsbuszvonat, ez a BRT elnevezésű jön létre. Zárt olimpiai sávon közlekedik majd az egész olimpiai delegáció. Kifejezetten az akkreditált járművek részére lesz védetten alkalmazható.

Ami a turisták szempontjából meghatározó, illetve érdekes, az, hogy az akkreditált jeggyel rendelkezők részére ingyenes tömegközlekedést biztosítanak. Tehát, akinek jegye van, szállásától ingyenesen tud eljutni az adott verseny helyszínére. Ezek igazából a távolságok, illetve az olimpiai sáv teljes rendszere.

Belépőjegyek. Hatmillió belépőjegyet értékesítenek, egyébként a pályázati rendszer útján történő értékesítés április 30-án zár. Tehát, ha valaki akar esetleg jegyet venni, azt most, ezt követően sorsolják. Akkora az érdeklődés, hogy az első napon, mikor megnyitották a rendszert, közel százszoros volt a leadott jegyrendelés, amit a rendszer elbír, és úgy néz ki, hogy az összes jegyet el fogják adni. Egyébként a Nemzetközi Olimpiai Bizottságnak kiemelt célja, hogy a létesítmények teltházzal menjenek. Biztos vagyok benne, hogy meg fog valósulni, különösen azért, mert azt kell mondjam, hogy világesemény szintjén nem drágák a jegyek. Tehát 10-20 euróért is lehet kapni belépőjegyet, természetesen a megnyitó ünnepségre mint kiemelt eseményre a legdrágább.

Főbb meghatározó dátumok itt olvashatók.

Összegzés. Néhány megállapítást engedjenek meg. Ahogy említettük, említettem, a riói olimpiai csapat létrehozása számunkra meghatározó, kiemelt küldetéssel jár, és ez nemcsak jog, hanem felelősség is. Mi ezt pontosan átérezzük. Felkészültünk rá, bízunk benne, hogy meg tudunk felelni az elvárásnak. Ez a kizárólagos jog az Olimpiai Chartából fakad, és ezt mi kötelesség szintjén meg is fogjuk tenni. Ugy gondoljuk, elővételezhetően, hogy nehezebb lesz, mint a londoni olimpia volt. Ez sok mindennek köszönhető, betudható. Elsősorban ugye, Európán kívülre kell utazni. Az is látszik, hogy Európán kívüli események tekintetében az európai sportolók nem tudnak olyan teljesítményt leadni. Ez nem egy előzetes bizonyítvány bemutatása, hanem ez a valóság. Tehát, ha az elmúlt húsz évet statisztikailag megnézzük, az látható, hogy európai versenyzők Európán kívül nem tudják azt a teljesítményt sok esetben leadni. De amennyiben szakmai szempontok alapján megtörténik az akklimatizáció, az átállás, akkor erre van lehetőség, lásd német csapat a labdarúgó-vb-n kiválóan teljesített.

Említettem, a '15-ös WADA-kódex egy újdonság, számos helyzetben ennek meg fogunk tudni felelni. És egy kérés, ha szabad, szeretnénk a bizottság számára megfogalmazni, egy kicsi segítséget szeretnénk kérni a sportolók nevében, képviselőiként, illetve a sportágak képviselőiként, ugyanis számunkra a sportolók a legfontosabbak. Tehát nálunk egy sportolói gondolkodás van a centrumban, és amennyiben lehetséges, szeretnénk egy kicsi segítséget kérni: a MOB-nak számos nemzetközi pályázati lehetősége van, amelyen keresztül forrást tudunk növelni, viszont a jelenlegi szja-törvény alapján ezek sajnos mind az szja-törvény hatálya alá tartoznak, és azt kell mondjuk, hogy ezeknek az ösztöndíjaknak a fele elveszik. Amennyiben lehetséges, nagy tisztelettel szeretnénk kérni a bizottságnak azt a segítségét, hogy egy mentességet kapjunk az szja-törvényben a nemzetközi ösztöndíjainknak. Jó pár évvel ezelőtt ez szerepelt, egy évig volt benne, az szja-törvényből kikerült sajnos, nem tudjuk miért, de amennyiben erre van lehetőség,

nagyon nagy segítség lenne. Nem nagy pénzekről beszélünk, de adott versenyzőknek az 50-60-80 ezer forint, amennyiben azt nettó módon meg tudja kapni, komoly segítséget jelenthet.

És akkor végül, ha van még idő, elnök asszony, egy kicsi rövid, emocionális mutató, én azt szeretném bemutatni. Ez a szervezőknek egy rövidfilmje, amelyet kedvcsináláshoz mutatnék be. (*Rövidfilm lejátéása.*) Köszönjük a figyelmet, és bízom benne, hogy elég sok információt tudunk átadni az olimpiai csapat, Magyar Olimpiai Bizottság részéről. Amennyiben kérdésük lenne, nagy örömmel és megtisztelő módon megpróbálunk rá válaszolni. Meg is köszönjük a kérdéseket, természetesen. Köszönjük szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen igazgató úr rövid összefoglalóját. Most a képviselőknek van lehetősége kérdéseiket feltenni. Szabó Szabolcs, parancsoljon!

Kérdések, hozzászólások

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Két kérdésem van. Az egyik, hogy – gondolom – lesznek hivatalos szurkolói zónák, erről esetleg lehetne-e valamit tudni.

A másik, hogy arra készülnek-e esetleg, hogy hogyan lehet magát ezt az olimpiai eseményt arra felhasználni, hogy a tömegsportra valahogy, akár magának az olimpiának az idején egy picit jobban visszacsatolják. Tehát lesznek-e kapcsolódó tömegsportrendezvények, mondjuk az olimpia ideje alatt vagy az azt övező időszakban?

ELNÖK: Kunhalmi Ágnes. Összegyűjtjük a kérdéseket, és a végén válaszoljanak.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen. Nagyon köszönjük a bizottság nevében és a magam nevében is ezt a részletes beszámolót igazgató úrnak. Itt azért nem mehetünk el amellett, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság beadta a jelentkezését a 2024-es, akár megrendezendő, esetleges budapesti olimpia megrendezésére. Én azt látom, hogy a NOB-nak van egy olyan törekvése, hogy emberarcúvá tegye az olimpiát, és visszahozza azt az eredeti, békére és az emberek közötti békés versenyzésre törekvő világot, ami kicsit eltorzult az elmúlt évtizedben. Hiszen a nagy monumentális, nagyhatalmi olimpiák után akár a technológiai fejlődés kapcsán, amit Londonban láttunk, ezt mutatja. Hogy visszabontható létesítmények voltak, és itt Szabó Szabolcs képviselőtársam kérdésére is reagálnék kicsit, hogy hogyan társadalmasítják, és adják át a létesítményeket a hétköznapi embereknek, az uszodát például az iskolásoknak, és hogy hogyan törekszik a Nemzetközi Olimpiai Bizottság arra, hogy ne a világtól és az emberektől elrugaszkodott játékokat szervezzenek. Ugye erről szól az Agenda 2020 is, ma erről sokat lehet a sajtóban olvasni. Egyrészt a magam és az MSZP nevében, tehát az ellenzéki pártok nevében, legalábbis a mi nevünkben támogatásunkról biztosítjuk. Erről már nyilatkoztunk is. Akár a jelentkezést, nagyon örülünk annak, ha Budapesten egy elképesztő nagy infrastrukturális fejlesztés lehetne.

A jelentkezés már csak önmagában is a jó arra, hogyha Budapestnek forog a neve, ha meg tudjuk mutatni a városunkat, az nemcsak kulturálisan, de az idegenforgalom szempontjából is egy hatalmas előrelépés tud lenni. Nyilvánvalóan ennek vannak bizonyos gazdasági, pénzügyi kockázatai, ezt nagyon keményen meg kell vizsgálni, vannak jó és kevésbé jó példák a világban előttünk, de ahol

negatívumok vannak, ott mindig kiderült, hogy például egy euróárfolyam rossz időben való bevezetése okozott problémát.

Visszatérve a riói felkészülésre, az én kérdésem is az lenne, és ez lenne a legfontosabb szempont, hogy a versenysporttól hogyan tudjuk a társadalom széles rétegei felé nyitni a sportot, mint mobilizációs csatornát. Tehát, nagyon sok stadiont építettünk az elmúlt években, nagy bánatomra nincs még egy olyan, amiben - ha olimpiára készülünk - egy futókör lenne, sajnos még olyat nem sikerült. De a fő kérdés az, hogy amikor vége van egy kéthetes gyönyörű olimpiának esetleg egy országban, vagy ilyen játékokra készül az ország, akár kiküldjük a saját olimpiai csapatunkat, izgulunk értük – innen is nagyon sok sikert kívánok egyébként minden sportolónak -, de hogyan tud ez egyébként becsatornázódni, és a MOB mit tesz azért, hogy egy Borsodban vagy Szabolcsban, nyomornegyedben született kiskölknek a sport egyébként jelentsen valamit, és ne csak a televízióban lássa a közvetítést, hanem társadalmi, felemelő mobilizációs csatornaként megjelenjen ez a lehetőség.

A másik, amit szeretnék mondani, hogy igazgató úr említette a sportolók ösztöndíjával kapcsolatban, hogy az szja alól ki kellene vonni. *(Dr. Nagy Zsigmond: Csak kérés.)* Igen, ezt a magam részéről támogatni tudom, minden forintra szüksége van egy sportolónak, főleg, ha mellette tanul is. Nagyon sokan vannak, és tudom, hogy vannak olyan civil szervezetek is, akik egyébként ösztöndíjakat létesítenek azért, hogy hátrányos helyzetű sportolókat tudjanak támogatni. Ezt a magam részéről támogatni tudom. Én a kormánypárti képviselőtársaimat is ösztönzöm arra, hogy ebben is segítsük a sportolóinkat.

Továbbá szeretném kérdezni, hogy akár a riói felkészülés és akár a budapesti olimpia esetleges megszervezésével kapcsolatban milyen civil szervezeteket vonnak be a MOB részéről. Hogyan lehet szélesíteni azt a társadalmi párbeszédet, amely segíti ezt a folyamatot? És természetesen azzal az igénnyel mondom minden mondatomat és szavamat, hogy pártpolitikától mentesíteni kell, tehát politikától függetlenül. Ugyan a politikának nagy szerepe van, de a magyar politikai közhangulatból és közéletből ki kell ezt vonni, és én a magam részéről azzal az igénnyel szólok meg akár nyilvánosan, akár itt a bizottsági ülésen is, hogy mindig a békét hozzuk ezen a területen.

Nagy szemléletváltást hozna ez véleményem szerint Magyarországnak, ha egy ilyet le tudnánk menedzselni, mert véleményem szerint a sport inkább össze kellene, hogy kösse a magyar embereket, minthogy elválassza. Köszönöm szépen még egyszer a beszámolót.

ELNÖK: Vinnai Győző, parancsoljon!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, és köszönjük szépen ezt a tájékoztatót. Ez több volt, mint egy tájékoztató, mert engem meggyőzött arról, és remélem, nem vagyok egyedül, hogy milyen rendszerben gondolkodva készül föl a Magyar Olimpiai Bizottság az olimpiai játékokra. Hiszen az olimpiai játékok mindig a jéghegy csúcsát jelentik egy kicsit a versenysport számára is, és akárhogy is tagadjuk, a közvélemény mindig az eredményeket nézi. Ha néhány tizedmásodperccel lecsúszunk egy olimpiai éremről vagy éppen egy olimpiai aranyéremről, akkor azt már egy picit – idézőjelben mondom – kudarcként éljük meg, ha pedig sikerül, akkor, ahogy Londonban is vagy máshol, mint Mexikóban is jó eredményeket értünk el, azt ünnepli a közvélemény.

Én is szeretnék két gondolatot megfogalmazni. Az egyik egy kérdés lesz. Felmerült itt a versenysport. Én nem tömegsportnak, szabadidősportnak nevezném, és az utánpótlás kérdése is itt van. A versenysport, egy olimpia vagy egy

világbajnokság, egy Európa-bajnokság hatással van arra, hogy a gyerekek szeretnék sportolni, és ekkor az utánpótlásnál a tehetséges gyerekeket kiválaszthatjuk vagy kiválaszthatják a megfelelő sportszakemberek. Lásd, mondjuk a vízilabdát. A magyar vízilabda nagyon sikeres az olimpiákon, és én úgy tudom, hogy nagyon sokan a gyerekek közül jelentkeznek. Tehát így lehet összekapcsolni a versenysportot az utánpótlással és a mozgással. Mondhatjuk azt, hogy szabadidősport, a mozgás, hogy minél több gyermek mozogjon, mert ha megszereti a mozgást, akkor, ha nem is lesz mindenki versenyszerűen sportoló, akkor is mozogni fog. Én láttam egy statisztikát nem olyan régen, és ez eléggé elgondolkodtatott, hogy a sportot mennyire karoljuk föl, az Európai Unió átlagában minden harmadik ember felnőttkorában rendszeresen mozog, nálunk ez minden tízedik. 9 százalék 10 százalék. Tehát ez azt jelenti, hogy egy kicsit javítani kell ezen. Most itt nem versenysportról van szó, mert sportnagyhatalom vagyunk, hogyha az olimpiai érmek számát nézzük meg.

Azt gondolom, hogy lehet támogatni azt a törvénymódosítást is – ezt persze meg kell vizsgálni, hogy hogyan lehet ezt benyújtani, de - alapvetően én nem zárkózom el tőle, de a többiekkel is konzultálva, kormánypárti képviselőként meg fogjuk vizsgálni ennek a lehetőségét, és örülünk, hogy az ellenzék is pozitívan áll ehhez.

Egy kérdésem lenne csak, amit itt a tájékoztatóban egy picit röviden intéztünk el. A biztonság kérdése. Ugye ismerjük – legalábbis én részletesen nem ismerem, de – a brazíliai állapotokat, vagy legalábbis vannak információink arról, hogy milyen ott a közbiztonság. A tájékoztatóban azt hallottuk, hogy minden rendben lesz. Ha egy kicsit bővebben hallhatnánk erről, hogy milyen intézkedéseket tesznek, hogy a sportolóink, de minden nemzet sportolói biztonságban legyenek.

ELNÖK: Hiller István, parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Én nem vagyok szakértője annak, amit itt hallunk, én egyszerűen egy drukkere vagyok a magyar csapatnak, de megszoktam, hogy döntéseket hozok, ezért egyszerű kérdést szeretnék feltenni. Merthogy itt az elkövetkező időszakban a 2016-os költségvetésről fogunk szavazni.

Úgyhogy nem szeretnék belemélyedni abba, hogy az egyes sportágak vagy a csapat felkészítése hogyan folyik, mert abban bízom, hogy ezt önök tudják Magyarországon a legjobban, következésképpen én ebbe nem fogok beleszólni. Abba viszont igen, hogy mennyi pénz áll rendelkezésükre. Azt szeretném viszonylag egyszerűen kérni, hogy mondják meg, mi az optimális összeg, amiből a költségvetés 2016-ban biztosítja az önök számára azt, hogy a legjobb tudásuk szerint biztosítsák a magyar csapat számára a legjobb szereplést. Mindenféle hosszabb történelem nélkül, ha két mondatban, amiben van egy szám, tud válaszolni, az már előbbre visz. Akkor lehet ahhoz viszonyítani.

ELNÖK: Köszönjük. Én is tennék fel kérdéseket. Említette igazgató úr, hogy 100-150 fős delegációval készülünk. Ez mekkora az országok közötti delegációkat tekintve? Ez nagynak számít? Tudjuk, hogy az éremtáblázatokban rendszeresen Magyarország nagyon kiváló helyen szerepel az összes ország között. Az első tízben szoktunk rendszerint szerepelni. Legalábbis legutóbb ott szerepeltünk. Ez a sportolók számát tekintve is helytálló vagy pedig csak az éremtáblázatban van így?

A másik kérdésem, hogy szó esett a szurkolókról és a sportolókról is, azt kérdezném, hogy a MOB részt vesz-e valamilyen szervezett formában az önkéntesek szervezésében. Ez egy nagyon fontos része az egész játékoknak, amiről itt még nem esett szó, de ki kell emelnem.

Néhány olyan kérdésem is lenne, ami kifejezetten a magyar csapat szereplésével kapcsolatos. Az egyik az, hogy ugye az olimpiákra különböző kontinensekről érkeznek versenyzők, és akár olyan versenyzők is emiatt eljutnak az olimpiákra, akiknek a teljesítménye messze elmarad, mondjuk akár attól, mint amit egy európai ország, jelen esetben egy magyar sportoló el tudna érni, mégsem tud ezek miatt a kvóták miatt magyar sportoló kijutni, hiába van jobb eredménye, mint mondjuk egy afrikai versenyzőnek. Várható-e, hogy változás lesz ebben, akár a létszám bővítésével?

És ehhez kapcsolódna egy másik kérdésem. Az sportáganként eltérő, hogy egy döntőben, mondjuk hány sportoló szerepelhet ugyanabból a nemzetből. Ugye, úszásban többen is mehetnek, míg kajak-kenuban úgy van akár öt magyar is egy világbajnokságon, egy kajak-kenu döntőben, hogy különböző nemzetek színeiben indulnak el, mégis mindannyian magyarok. Úszásban meg azon bosszankodunk, hogy két amerikai is egymás mellett akár úszik egy döntőben. Ezt is kérdezném, hogy ebben várható-e elmozdulás, hogy legalább az úzás szintjére, mondjuk a kajak-kenu is fel tudjon zárkózni. Illetve mitől függ az, ki határozza meg, hogy melyik sportágban hány induló lehet egy adott nemzetből?

És még egy kérdésem lenne. A külföldön készülő sportolóinkkal kapcsolatban hogyan tartja a MOB a kapcsolatot, vagy az adott szakág testülete a külföldön készülő magyar sportolókkal, akik magyar színekben indulnak, a magyar csapat tagjai lesznek, de nem Magyarországon, akár nem is magyar edzővel készülnek, velük milyen a kapcsolat? Illetve tervezi-e azt a MOB, hogy a sportolóink részére az amerikaiakhoz kapcsolódóan saját életpályát, ösztöndíjrendszert építenek ki, ami tanulókkal egybekötött akár vagy a későbbi életben az élsportolói versenyzés befejezése utáni Magyarországon tartást elő tudja segíteni?

Még egy kérdésem lenne. Az olimpiai sportágak pénzügyi támogatása között, ugye különbségek vannak. Ezt mi alapján állapítják meg? Vannak olyan sportágak, amik inkább igénylik az infrastruktúrát, a technikai feltételeket, nem is beszélve az egyéni és a csapatsport közötti különbségekről. Míg egy vízilabdacsapatban 13 sportoló kell, egy úszásban, egyéni sportban egy emberre kell ráfordítani ugyanazt a munkát. Vagy beszélhetnénk az öttusáról, amelyik még inkább igényli a különböző létesítményeket. Mi alapján állapítják meg ezeknek a sportágaknak az anyagi ráfordítását, támogatását? Ennyit szerettem volna kérdezni. Van még képviselői kérdés? *(Nincs jelentkező.)* akkor megadom igazgató úrnak a lehetőséget, hogy megválaszolja a kérdéseinket. Parancsoljon!

Válaszok

DR. NAGY ZSIGMOND, a MOB nemzetközi igazgatója: Nagyon szépen köszönöm Fábián László kollégám nevében is a számos kérdést, ami azt mutatja, hogy egyrészt a téma is érdekes, fontos, másrészt meg hogy valószínűleg, amit elmondtunk, az is elég sok információt tartalmazott, amiről érdemes beszélgetni. Mi úgy gondoljuk, hogy a transzparencia mentén minél többet beszélgetünk valamiről, annál hatékonyabbak, sikeresebbek tudunk lenni. Úgyhogy örömmel állunk rendelkezésre nemcsak itt, hanem az irodánkban is bármikor.

Röviden szeretnék válaszolni minden kérdésre azzal, hogy van néhány sportfinanszírozási kérdés. Hála istennek, itt van velem sportigazgató úr, úgyhogy azt hiszem, hogy fogom ebben a segítségét kérni. Nem azért, mert ne tudnám elmondani, hanem itt van az autentikus hiteles személy, úgyhogy inkább ő lesz, aki erre a tisztességes választ meg tudja adni. Mennék a kérdések alapján sorrendben.

Szurkolók tekintetében, ez mindig egy kényes kérdés. Jelen állapot szerint mi mindig megpróbálunk elkövetni mindent annak érdekében, hogy a lehető legtöbbet

segítsünk a kiutazó magyar turistáknak, szurkolóknak. Ennek köszönhetően például, ha visszamegyünk időben olimpiákat tekintve, akár Athént is, úgy gondolom, hogy sikerrel tudtunk ennek a feladatnak eleget tenni. Azzal, és ezt mindenképp szeretném hangsúlyozni, hogy a mi első számú küldetésünk és jogi kötelezettségünk az olimpiai csapat részvétele. Tehát valójában a MOB részéről, illetve az olimpiai vezetés részéről a szurkolók segítése elsősorban egy jószolgálati munka, mert sem az Olimpiai Charta, sem a sporttörvény, sem az alapszabály ezt nem írja le. Nem akarunk ettől menekülni egyáltalán, de ez elsősorban azért is fontos, mert ebben a helyzetben, amikor 16+1 versenynap van összesen, ott meg kell magunkat mutatni. A legjobbat kell hozzuk, ott nincs lehetőség arra, hogy adott személynek a belépőjegyével foglalkozzon egy edző, mert abból biztos, hogy baj van, és a teljesítmény rovására megy.

Viszont, amit tudunk mondani, hogy a Külügyminisztériummal, illetve a brazil nagykövetséggel, Magyarország nagykövetségével már tárgyalások folynak, előzetes tárgyalások, és nagyon bízunk abban, hogy egy szurkolói sátor meg tud valósulni, ahol a kiutazó magyar szurkolók tudnak egy helyen találkozni, és akár tévéközvetítés keretében megnézni esetlegesen olyan eseményeket, amelyekre nincsen jegyük, de mi mindent elkövetünk annak érdekében, hogy elegendő jegy álljon rendelkezésre a részvételhez például. Ez egy fontos momentum. Ugyanis a jegyrendelés rendkívül szigorú nemzetközi szabályok alapján történik, ezért is már korábban a Tensi Utazási Irodával sikerült megállapodni, akik meg is kapták egyébként időközben a Nemzetközi Olimpiai Bizottságtól azt a jogállást és felhatalmazást, amely alapján a jegyeket, illetve a szállásokat Rióban tudják a magyar közönség, a magyar piac részére értékesíteni.

Tehát összefoglalva, mi mindent elkövetünk annak érdekében, hogy a szurkolókat segítsük, kiszolgáljuk. Erre nagyon jó példa, ha szabad elmesélnem, a pekingi vízilabdadöntő, ahol sok ezer magyar szurkolóból kint hála istennek, vállalták a költségeket, kiutaztak, tényleg saját erejükön felül, de nem tudtak bejutni a vízilabdadöntőre, és nagyon büszke vagyok arra, hogy sikerült ott helyben elérni, hogy a létesítményigazgatóval, illetve a szervezőbizottság nemzetközi igazgatójával egyetértésben a bronzmeccset követően a magyar szurkolókat a szabad helyre beengedték, amelyért egyébként a Magyar Olimpiai Bizottság közvetlen kezességet vállalt. Ennek köszönhetően több száz szurkoló tudott belépni a vízilabdadöntőre. Ezt nagyon kevesen tudják, elsősorban azok, akik ott voltak a helyszínen. Lincseléshangulat volt ugyanis. Több ezren kívül álltak, és már rázták a kerítést, de sikerült őket lenyugtatni. A kínai kollégák ugye, nem nézték ezt annyira jó szemmel, de végül sikerült a kedélyállapotot megnyugtatóan bejuttatni őket.

Béke tekintetében. Nem említettem, igazából nem szerettem volna túl sok mindenről beszélni, de a Nemzetközi Olimpiai Bizottságnak van két fontos nemzetközi mozzanata. Van egy Olympic Truce elnevezésű, olimpiai békeszünet nevű nemzetközi egyezmény, amely az ENSZ által deklaráltan jelenik meg, és valójában minden ENSZ-tagállamra kötelező, amit minden egyes nyári olimpiát megelőzően a NOB megerősít, és az ENSZ határozattal támogat, hogy az olimpia idejében az ókori eseményeket követve, annak a filozófiáját követve a világbékét próbálja meg megvalósítani. Lehet, hogy ez idealisztikus elképzelés, de az látszik, hogy van egy egyetértés, és ez különösen akkor látszik, amikor például egy birkózószőnyegen egy iráni és egy izraeli versenyző egymásnak feszül, és tisztességes szabályok mentén Ki a jobb? szintű verseny keretében eldönti, hogy ki esetlegesen tényleg a jobb birkózó, és utána kezet fognak.

Tehát én úgy gondolom, hogy az olimpia itt is egy példát tud mutatni, de a jó hír az, hogy békeszünet, illetve tűzszünet, Olympic Truce elnevezéssel létezik, ENSZ által elfogadottan, sőt a NOB odáig elment, hogy egy nemzetközi szervezetet is

létrehozott. Meg lehet nézni, egyébként Olympic Truce Datorg elnevezésű domainnév alatt meg lehet találni az ő működésüket. Ők kifejezetten jószolgálati céllal az országok közötti egyetértést és békét próbálják propagálni.

2024-ről, bár nem része a napirendnek, de örömmel és nagyon szívesen beszélek, amennyiben van egy minimális felhatalmazásom erről beszélni. Nincs titok. Én úgy gondolom, hogy ez egy nagyon fontos tétel. Itt minden az asztal fölött van, teljes transzparencia. A szándék, úgy gondolom, hogy azonos mindenki részéről és tényleg orientáció nélkül. Ez látszik egyébként, rengeteg támogatást, megerősítést kapunk szakemberek részéről. Segíteni szeretnénk, hadd tegyünk hozzá a magunk tudását. Viszont jelen állapot szerint még előkészületi szakaszban van, tehát még pályázatról nem beszélhetünk, ami azt jelenti, hogy a kiírás alapján 2015. szeptember 15-ig kell MOB-nak és Budapest városának közösen benyújtani egy szándéknyilatkozatot, amelyben kifejezi Budapest a MOB-bal közösen, hogy Magyarország budapesti helyszínnel '24-ben nyári olimpiát és paralimpiát kíván rendezni, mert ugye, egységben kell hogy gondolkozzunk erről a két eseményről. Tehát ez szeptember 15. Előkészítés alatt van egyébként, nem titok szintén, május 6-7-re egy olyan NOB-konzultáció, ahol mi operatív szinten a NOB szakembereivel veszünk részt egy konzultáción, és ők megvizsgálják a mi elképzeléseinket. Segítik a mi terveinket, és hozzászólnak, és ezzel is valójában már az előzetes döntésekhez segítenek hozzá bennünket.

Úgy gondolom, hogy ez is azt mutatja, hogy a NOB várja Magyarország jelentkezését, és bíznak abban, hogy Budapest végre öt hivatalos jelentkezés után ismét, hatodszorra is be tudja nyújtani, és végre egyszer lesz lehetőségünk arra, hogy tényleg az olimpiai család házigazdája lehetünk, és a világ legnagyobb eseményét Magyarországon, nemcsak budapesti helyszínnel, ezt szeretném hangsúlyozni, meg tudjuk valósítani. Ugyanis, ahogy tetszett említeni, nagyon helyesen és nagyon pontosan az Agenda 2020 nevű reformterv megadja a lehetőséget a regionalitásra, és ezáltal a teljes vidéket lehet mobilizálni. Úgyhogy az a mobilizáció, ami esetlegesen elvárt tőlünk, ezen keresztül például meg tud valósulni.

Társadalmi felzárkóztatás, felzárkózottság, MOB-életút program, illetve karrierprogram, versenyezőkről való gondoskodás. Szintén hosszú évek eredményeként jött létre az ún. MOB-életút program, amelyben jelen állapot szerint 35 felsőoktatási intézmény szerepel, aláírt együttműködési megállapodással, és ebben mintegy 200 olyan aktív és passzív, illetve visszavonult versenyező is kap lehetőséget, aki eredményessége alapján erre jogosult, illetve kifejezetten azzal a céllal, hogy visszavonulását követően a társadalmi reintegrációját tudjuk segíteni. Ugyanis az látszik egyértelműen, hogy ezen élversenyzőknél, igen, van egy törés, abbahagyják a hosszú pályafutásukat, áldozatot hoznak, nem is keveset ráadásul, és eközben a saját generációtársaiktól lemaradnak a munkaerőpiacon. Tehát, ha mi egy egyszerű elemzést elvégeztünk, az egyértelműen látszik, hogy magas szintű, világszinten gyakorló sportolóink saját generációs társaiktól lemaradnak, és ezért jogosan segítségre szorulnak. Mi ebben próbálunk minden lehetőséget megadni, ezért is van ez a életút program, amelyben a továbbtanulásukat, illetve a diplomamegszerzésüket próbáljuk segíteni objektív mércék és döntés mellett és egy jelentős támogatási összeggel. Rendkívül sikeres, ez látszik. 15 éve megy körülbelül a program, és számos élversenyzőnk jutott ezen keresztül diplomához.

A társadalmi párbeszédéről a '24-es olimpiával kapcsolatban. Párhuzamosan zajlik egy előkészítés, egyébként a védnöki testület is, ha valaki megnézi szakmai szemmel, lehet látni, hogy a kiválasztás is, bár én magam ebben nem vettem részt, értelemszerűen ez nem az én tisztem, de látszik, hogy a kiválasztás a személyek, illetve a különböző funkciók alapján a társadalmi szegmentek irányába történt. Tehát

ez is mutatja azt, hogy igen, itt van egy erős társadalmi akarat, amely egységgé kovácsolja a nemzetet.

Egy rövid példát, ha szabad elmondanom, kevesen tudják, 2006-ra Poprád városa pályázott téli olimpiát rendezni. Ami ugye, azért nagyon érdekes, mert azt mondjuk, hogy Szlovákia meg Poprád, tudjuk, hogy sípálya, de nem az a nagy bevett sípálya, mint akár Ausztriában vagy Franciaországban számos síközpontot lehetne említeni. Mégis megtették, és mégis hivatalosan pályáztak, és nagyon érdekes egyébként, mert a szlovák kollégákkal valaki beszélget, elmondják őszintén, nagyon nyíltan, kifejezett céljuk nem az volt, hogy ők most itt a versenyben akár valamilyen hosszú távú célt elérjenek, hanem kettős céljuk volt. Második helyen megjelölt cél az volt, hogy egy olyan infrastruktúrafejlesztést tudjanak megvalósítani ezen keresztül, amellyel a környék, a régió, illetve a város tud gazdagodni, ez megvalósult. Első helyen pedig az volt a fő cél, egyszerű számok mentén ki lehet számolni, egy olyan globális kampányt lefolytatni, mondjuk, ami egy ország népszerűsítését igényli, az milyen pénzbe kerül. És kijött egyértelműen, objektíven, hogy jóval kevesebb egy olimpiai kampány, viszont a hatékonysága sokkal nagyobb. Tehát a CNN-től kezdve a BBC-n át tényleg az öt kontinensre eljutott a hír, és mindenki nézte, és megtanulta, hogy Poprád hol található. Tehát én úgy gondolom, hogy a szlovák kollégák rendkívül bölcsen döntöttek, és sikerrel járultak hozzá a saját országuknak a megismertetéséhez, és látszik is egyébként, hogy a turizmusuk ennek következtében fellendült. Tehát, ha ezt várjuk el magunktól, én azt hiszem, hogy ez mindenképp a sikerhez vezető út.

A versenysport hatása. Mi úgy szoktuk mondani, hogy piramisrendszer. Mi elsősorban a piramis csúcsát, ahogy képviselő úr említette, a jéghegy csúcsa, ez egy fontos megállapítás, mert értelemszerűen alap-, középréteg és a csúcs, igazából ez a rendszer lényege, ami azt jelenti, hogy egymásra épül, és egy szolidaritást valósít meg ez az egész nagy rendszer. Ennek köszönhetően jöhet létre az a kiváló teljesítmény, amit néhányaknak sikerül leadni, viszont ez a struktúra alapok nélkül nem működik.

Ugye, nem véletlen az ENGSO elnevezésű európai szervezet, ugye grass rootsról beszél, ami az alapokat jelenti abszolút, tehát az önkormányzatok, kisebb településekben való megjelenése, ez számunkra rendkívül fontos, és ennek megfelelően próbáljuk egyébként segíteni az összes jogalanyt, aki hozzánk tartozik azzal, hogy mi elsősorban a példaképeket próbáljuk meg előállítani, ugyanis az is látszik egyértelműen, hogy példakép nélkül nem működik a rendszer. Hiába a legjobb kampány, legjobb információ, hiába a legjobb ösztönzés, ha nincs egy igazi példa, aki azt mondja, hogy kérem szépen, itt az én életem, nézzétek meg, és kövessetek engem, ezen keresztül lehet látni, hogy igen, érdemes és szükséges is.

Mozgás és koordináció. Mivel alapképzettségemet tekintve testnevelő tanár vagyok, ezt szeretném elmesélni önöknek. Ez egy megállapítás, és ez is mutatja azt, hogy mi valójában egy hosszabb küldetést próbálunk megvalósítani, amely egy nagyon széles portfóliót fogalmaz meg a sport területén. Ugyanis az látszik, ha élettani szempontból megnézzük gyermekeknek a növekedését, fejlődését, 10-12 éves korra az az idegrendszeri fejlődés, amely a mozgást, illetve a mozgáskultúrát meghatározza, nagyjából lezárul, mert kiépülnek azok az idegpályák. Hogyha ezt mi megértjük, látjuk, akkor abból egyértelműen meg lehet fogalmazni, hogy egy 12 éves korig megtanult mozgáskultúrával éli le egy átlag, hétköznapi ember az életét. Márpedig ezt követően rendkívül nehéz ezen javítani. És az is látszik egyértelműen, hogy egy gazdag mozgáskultúrával rendelkező személy élete is sokkal gazdagabb lesz, ugyanúgy, mintha minél több könyvet olvasunk – elnézést a profán hasonlatért –, annál kulturáltabbak leszünk, annál „okosabbak” lehetünk. Ebben a helyzetben a mi részünk a sport szempontjából az, hogy a mozgáskultúrát, a koordinációt próbáljuk

meg segíteni, növelni, mert az egyértelműen igazolható, hogy egy gazdag mozgáskultúrával, koordinációval rendelkező társadalom gazdagon tudja élni felnőtt életét, egyrészt. Arról nem is beszélve, hogy a gazdasági mutatói jóval magasabbak egészség szempontjából, illetve a megtérülés az egészségügy szempontjából szintén hatékonyabb.

Biztonság. Köszönöm szépen a kérdést, képviselő úr. Nem kívántam hosszan erről beszélni, de amennyiben erre igény van, örömmel. Alaphelyzetben az olimpiai csapatok tekintetében, különösen a Nemzetközi Olimpiai Bizottság felhatalmazása miatt a szervezőbizottságra hagyatkozunk. Azonban látszik, hogy a világ változik, az is látszik, hogy számos olyan tényező van, amelyet nem lehet figyelmen kívül hagyni, és ennek az első igazán élő jele Szocsi volt, és ott lehetett látni, amennyiben esetleg önök is emlékeznek, hogy igen, az olimpiai csapat kapott terrorfenyegetést. Ennek, hála istennek, sikerült hitelt érdemlően utánajárni, és beigazolni, hogy valójában ezt egy rosszindulatú személy működése jelentette, viszont nem volt alaptalan. Ezért is mi közvetlenül megkerestük a Terrorelhárítási Központot, és kaptunk segítséget szakember szintjén, és az olimpiai csapat mellett hosszú idő után volt ismét biztonsági szakember. Ez az egyik, ami valójában segíti az olimpiai csapat helyszíni működését.

A másik, olyan nemzetközi elvárások vannak a szervezőbizottság irányában, amelyek számunkra sokszor megnyugtatóak, ezért bízunk benne, hogy ez sikerrel fog megvalósulni.

Harmadrészt pedig kifejezetten kértük az utolsó munkalátogatásunk alkalmával a riói szervezőket, hogy adjanak olyan helyi biztonsági kontaktot, akivel tudjuk tartani a kapcsolatot szükség szerint, aki megfelelő illetékességgel és hatáskörrel rendelkezik, hogy tudja az olimpiai csapatot segíteni bármely vészhelyzet vagy rendkívüli esemény esetén, bízva abban, hogy ez nem valósul meg. Viszont igen, jogos a kérdés, a felvetés, nekünk mindenre fel kell tudni készülni. Az olimpiai csapatvezetés szempontjából nem lehet olyan váratlan helyzet, amire nincsen forgatókönyvünk, felkészültségünk. Úgy gondolom, hogy e három ismérv tekintetében a magyar csapat biztonságban tud kint a helyszínen részt venni.

A sportolói létszám tekintetében elnök asszony érdeklődött. 100-150 fő igen, a sportolói létszám alakulása viszont kvalifikációmeghatározó. Azzal, hogy - jogos volt a kérdés, szerepelt is egyébként az előadásban -, nagyon szigorú szabály létezik az olimpiai kvalifikációk tekintetében, ez pedig az univerzialitás alapelve, amely a Nemzetközi Olimpiai Bizottságnak egy meghatározó döntése, és ezt következetesen érvényesíti a sportágak szempontjából. Ez pedig úgy szól, hogy minden egyes tagországnak megvan a lehetősége, amennyiben közvetlen kvalifikációt nem teljesít, tehát nem tud részvételi jogosultságot kivívni, akkor két sportágban, így atlétikában és úszásban egy férfit, egy nőt tud automatikusan kvalifikáció nélkül nevezni. Ez valójában azt a célt szolgálja, hogy a teljes olimpiai család részt tudjon venni. Amennyiben ezt kizárnánk, és ezzel, mondjuk tényleg, való igaz, a jobbak kapnának lehetőséget, ez sajnos sokszor előfordul egyébként, akkor nagy valószínűséggel azt lehet mondani, hogy olyan 70-80 ország venne részt körülbelül. Annyian tudnának részt venni a világ legnagyobb eseményén. Ez viszont senkinek nem célja.

Érdekes, hogy minden tagország ezt elfogadja önkéntesen, és jogkövető módon ezt be is tartja, ugyanis mindenkinek célja, hogy tényleg a lehető legszínesebb és a leggazdagabb legyen a kultúrák, illetve a nemzetek megjelenése az olimpiai játékokon. Tehát ennek köszönhető, hogy látunk olyan esetleges versenyzőket, akik, mondjuk teljesítményük alapján talán nem odatartozóknak minősíthetők.

Önkéntesek. Összességében 70-75 ezer fő önkéntessel számolnak a szervezők. Ez egy óriási szám. Nem véletlen egyébként, ugyanis deklaráltan az olimpiai

mozgalom, az olimpiai események önkéntesekre épülnek, és ez tudatos. Nem azért, mert nem lenne meg a költségvetés rá, nem azért, mert nem lenne meg esetleges akarat, hogy mondjuk, ötödannyi szakemberrel helyettesítsük őket, hanem azért, azzal a céllal, hogy minél szélesebb társadalmi bevonással szervezzük, bonyolítsuk az olimpiai játékokat. Tehát itt van ebben egy tudatos szakmai, vezetői döntés. Ezért is, ahol lehet, vállalják ezt, ami egyébként óriási teher, mert ezt a 70 embert nemcsak fel kell öltöztetni, el kell látni őket étellel, itallal, hanem meg kell tudni nekik mondani, hogy pontosan mi a feladat, és nem biztos, hogy felkészült rá, ezért megfelelően, tréning alatt őket fel kell készíteni. De ezt a szervezőbizottság általában két és fél éves munkán keresztül megteszi.

Ebben a helyzetben nekünk nincs valójában tennivalónk, azzal, hogy az olimpiai csapat mellett működő asszisztensekre tudunk tenni javaslatot. Tehát ez előfordult a múltban is. Amennyiben van olyan potenciális, magyar nyelvet beszélő, bármely állampolgár, itt globális jelentkezésről beszélünk, tehát ez teljesen nyitott, és mondjuk a csapathoz köthető, akkor a legtöbb, amit tudunk tenni, hogy javaslattételi jogunk van, kérelmezhetünk esetlegesen néhány személyt. Erre volt példa a múltban is. De mivel a felkészítést a szervezők végzik, illetve az önkéntesek vállalják az ezzel járó terheket, költségeket, ezért a nemzeti olimpiai bizottságoknak nincsen közvetlen ráhatásuk, beleszólásuk.

Univerzalitásról beszéltem, amit kérdezett elnök asszony.

Kvalifikáció. A részvételi rend, ez mindig a legsarkalatosabb, legszenzitívebb kérdés. Ez valójában egy olyan szabályrendszer elfogadása, amely több év alatt alakul ki, minden egyes versenyre, olimpiára egyedi kvalifikációs rendet ír ki a NOB. A NOB mint jogtulajdonos jelenik meg, ez egy fontos megállapítás, mert a NOB ebben a helyzetben mint tulajdonos meghatározhatja a részvételi feltételeket. Meg is teszi egyébként, rendkívül szigorúak a feltételek. Olyannyira, hogy ha valaki ennek önkéntesen nem veti alá magát, akkor nem vehet részt az eseményen, vállalva azt is egyébként, hogy tőle, amennyiben az olimpiai alapelveknek nem felel meg, akár ezt az akkreditációt meg is lehet vonni.

A kvalifikáció, ugye az úszás, illetve a kajak-kenu merült föl, sportágról sportágra rendkívüli eltérést mutat, olyannyira, hogy vannak sportágak, ahol egyedi, egyéni, névre szóló kvalifikációt szerzünk meg, lásd, atlétika vagy úszás például, Barcs Krisztián magának szerzi a részvételi jogot, míg számunkra kevésbé előnyösen, sőt inkább hátrányosan, lehet mondani, kajak-kenuban nemzet jogára szerezzük a részvételt, és hajók szerzik. Tehát nem nevek, nem Janics Natasa vagy Kovács Katalin, hanem hajók, illetve egységek szerzik a részvételi jogot. Ebből kifolyólag nekünk ebbe beleszólási jogunk nincsen. Maximum annyi, hogy a szövetség felterjesztése alapján, és ezért említettem a közgyűlés nagyon fontos hatáskörét, mert a szövetség felterjeszti a nevezés szempontjából, és ezt a MOB elnökségének jóváhagyásával a közgyűlés hagyja jóvá. Tehát többszörös testületi döntés születik, míg valaki olimpiai csapattag lehet, és én azt hiszem, hogy ez rendkívül demokratikus a sport szempontjából, majdnem hogy példaértékű.

Külföldön készülő sportolók, kapcsolattartás. A lehető legszorosabbra próbáljuk kötni a már kvalifikált versenyzőkkel a kapcsolatot. Legyenek akár Amerikában vagy bármely országban. Egyébként versenyzőink hála istennek, tudnak készülni mindenféle edzőtáborban, és közben készülünk velük. Ennek köszönhető például az - már nem egyszer megtörtént -, hogy olimpiai csapatban külföldi edzők vesznek részt. Hosszú Katinkát a legegyszerűbb említeni, mindenki tudja. Ebben a helyzetben, most már London után a férjéről is szó van, aki az edzője. Sokszor vannak itthon, de főleg külföldön készülnek.

USA. Ugye Egyesült Államok módjára életpályamodell. Kettős karrier. Ez nemcsak a mi fő motivációnk, küldetésünk, hanem a Nemzetközi Olimpiai Bizottság is rendkívül sokat tesz azért a sportolói bizottságán keresztül, hogy segítse a sportolókat. Ahogy említettem korábban, a társadalomba való visszailleszkedésükben, a reintegrációban, mert sajnos jelentősen lemaradnak a saját generációs társaikhoz képest a munkaerőpiacon, és komoly hátrányba kerülhetnek egyrészt, illetve jó esetben. Rossz esetben akár a társadalom szélére is tudnak sodródni. Ezért ezt el kell kerülni, úgyhogy folyamatosan, ahol lehet, a magunk részéről az edzőket, a sportszakembereket, a szövetségi vezetőket próbáljuk felkészíteni arra, hogy nemcsak sportból áll a világ, a sportpályán kívül is van élet, ezt igen, vállaljuk, mondjuk is, közvetítjük is, ahol lehet, és igenis eljön az a pillanat, ráadásul rendkívül érzékeny módon, egy sérülés következtében bármikor megtörténhet, hogy vége a sportpályafutásnak, és erre fel kell tudni készülni. Sajnos nem mindig készülnek erre fel. Sőt, el tudom mondani azt, hogy nagyon sok versenyző a visszavonulását követően akár depresszióval, egyéb társadalmi betegségekkel is küzdhet, amelyet rendkívül nehéz orvosolni. De, azt hiszem, hogy ebben nekünk komoly segítséget kell nyújtanunk, és ahol lehet, egyébként nyújtunk is. Bármely visszavonult sportolót meg lehet kérdezni, a MOB ajtaja mindig nyitva van, és örömmel segítünk szükség szerint. Ezért is van egyébként a Mező Ferenc Sportbizottságunk, amely kifejezetten az ilyen sportolókat segíti, és próbál róluk gondoskodni, amennyire lehetséges.

A sporttámogatás témában igazgató kollégámat szeretném megkérni, hogy hitelesen ő mondja el. Jobban járunk szerintem, ha ezt ő mondja el, amennyiben irányomban nincs több kérdés. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Parancsoljon!

Fábián László kiegészítése

FÁBIÁN LÁSZLÓ sportigazgató (Magyar Olimpiai Bizottság): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Bizottság! Nagy Zsigmond kollégám előadásában leginkább az olimpia volt a centrum, de én úgy gondolom, hogy el kell mondjuk, hogy a 2012-es sporttörvény módosítása óta a Magyar Olimpiai Bizottság a teljes sportért felelős. Mind az öt tagozat egyenlő elbírálást kell hogy kapjon nálunk, és úgy gondolom, hogy ez a szemlélet beivódott a mi szemléletünkbe, és egyre inkább az érintett tagozatok, szövetségek szemléletébe is. Magam sportigazgatóként szolgálhatom ezt az ügyet, így mind az öt tagozat sportszakmai kérdései hozzám tartoznak. Illetve ezeknek a finanszírozása, ami ebben az időszakban most egy kicsit korábban, mint az elmúlt években, a következő éves költségvetés tervezésénél nagy-nagy feladat, és nagy-nagy kihívás mindannyiunk számára.

Ami fontos, ugye az egységes szemlélet meg kell hogy mutakozzon, így a 120 éves Magyar Olimpiai Bizottság minden tapasztalatát, minden tudását megpróbálja átadni a sport egész területének. Tehát azokat a bejáratott utakat, tudást, útvonalat, szakmai segítséget mindenképpen átadjuk mind a négy tagozatunknak, az olimpiai tagozat mellett.

Ebből kifolyólag mi szeretnénk, ha az összes tagozattal, az olimpiai tagozattal párhuzamosan fejlődési pályára állhatna, és a költségvetés-tervezésnél mindenféleképpen jelezzük a minket felügyelő minisztériumnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma sportállamtitkárságának a fejlesztési irányokat.

Az elmúlt években is ezeket a fejlesztési irányokat jól megindokolt projektekké, elképzelésekké elküldtük a költségvetés számára, több-kevesebb sikerrel. De úgy gondolom, hogy annak, hogy valóban, akár a szabadidő területén,

akár a fogyatékkal élők területén, illetve a diák-hallgatói sportnál is előrelépések lehessenek, látványos előrelépések legyenek - és mondjuk, ne 9 százalék legyen, ami kicsit talán optimista is, az, aki mozgással foglalkozik, vagy legalábbis erre adja a fejét rendszeresen Magyarországon - ennek komolyabb forrásigénye van az olimpiai tagozaton túl a másik négy területnek is.

Az idei esztendőre, pontosabban a 2016-os évre 15,6 milliárd forintos támogatási igényt adtunk le, ami természetesen tartalmazza már az olimpiai részvételt, a paralimpiai részvételt, felkészülést is, ami ugye meglehetősen nagyszágrend. Tartalmazza azt a Gerevich Aladár-ösztöndíjat, amiről az igazgató úr beszámolója elején is szó esett, tartalmazza nagy-nagy örömmre - és nagy-nagy köszönet - az olimpiai bajnokok, illetve helyezettek életjáradékát, tehát több-több területét, a versenysport, az utánpótlássport területeit, a fogyatékkal élők, a diák-hallgatói tagozat, szabadidő tagozat és a nem olimpiai sportág tagozatainak a költségvetését is.

Természetesen a feszes költségvetést értjük, annak tervezését megértjük. Európai uniós elvárások is szorítják a költségvetés-tervezést, abszolút tisztában vagyunk ezekkel a nehézségekkel és elvárásokkal, ennek ellenére mindig álmainkat és elképzeléseinket – még egyszer mondom – szakmailag jól alátámasztva jelezzük a költségvetés-tervezésnél. Kérjük segítségüket értelemszerűen ebben a körben is, hogy a '16-os tervezésnél legyenek segítségünkre. Bízunk abban, hogy olyan nagyszágrendeket tudunk elérni, amivel valóban látványos előrelépést tudunk a másik négy tagozatunknál is elérni.

Természetesen ezek az összegek és ezeknek a számításai nagyon komoly szakmai előkészítésen alapulnak. Ugye, elnök asszony jelezte, hogy mi alapján történnek a kvalifikációk vagy a különböző összegek meghatározásai. Objektív mutatószámok alapján próbáljuk meghatározni évről évre ezeket a támogatási nagyszágrendeket. Ugye, itt a legtriviálisabbak az érintettek száma, az eredmények nagysága, az infrastruktúra lehetőségei. Sok-sok mutató van, ami több évtizede kialakult a Magyar Olimpiai Bizottságnál, a szakszövetségekkel közösen kialakított mutatószámok, illetve elbírálási módszerek ezek, amik, úgy gondolom, hogy jól működnek, és mindenki számára egyszerűen érthetőek és elérhetőek azok közül, akik érintettek, értelemszerűen a források felosztásánál.

Így van ez a tagozatoknál is, ebből kifolyólag minden esetben, mind a négy-öt tagozat külön szervezettel rendelkezik, akik szakmailag előkészítik a Magyar Olimpiai Bizottság közgyűlésének a döntéseit, és olyan anyagokat adnak számunkra, amik tükrözik híven annak a tagozatnak az elképzeléseit, szakmai alapon történő elképzeléseit hosszú távon, értelemszerűen több évre gondolkozva előre. Tehát jelen esetben a Magyar Olimpiai Bizottság egységes szerkezetet mutat, én úgy gondolom. Természetesen az elmúlt három év még nem jelenti azt, hogy mind az öt tagozat egy szinten tud működni, de nagyon rövid időn belül szeretnénk elérni ezt a szintet, és bízunk az önök támogatásában is, hogy erre a költségvetés is megfelelő forrásokat fog biztosítani számunkra.

Egy kicsit kiegészítve az életpályamodellt, ugye a Magyar Olimpiai Bizottság tanulmányi támogatása 15-20 éve rendelkezésre áll, mellette az államtitkárság szintén Sportszillag-ösztöndíjat indított el, ami szintén támogatja ezt a folyamatot. A tanulmányok után a Magyar Olimpiai Bizottság kiemelt edzőprogrammal az edzői pályának is lehetőséget és irányt mutatott, ami nemcsak a ma edzőinek jelenthet biztonságot, egy biztonságérzetet, természetesen törvényes körülmények között történő fizetéssel, hanem akár mondjuk a versenyzők számára is megmutatja a lehetőséget, hogy mondjuk az edzői pálya is vonzó lehet. Természetesen ez nem minden versenyzőnek lehet és kell hogy irány legyen. De úgy gondolom, hogy a sport területén ez egy viszonylag átívelő feladat.

A magam részéről köszönöm szépen, hogy itt lehetünk a bizottság előtt. Talán ezzel kellett volna kezdenem. Szeretném kérni önöket, hogyha van rá lehetőség, akkor többször is itt lehessünk, elmondhassuk esetleg különböző területekkel kapcsolatosan az észrevételeinket. De még egyszer mondom, hogy nagy dolognak érezzük mindannyian, hogy megmutathattuk akár az olimpiával kapcsolatos, akár pedig a hosszú távú elképzeléseit a Magyar Olimpiai Bizottságnak. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük szépen a felajánlást is, élni fogunk vele, és rendszeres időközönként meghívjuk önöket vagy a MOB más vezetőit a bizottság ülésére, hogy az aktuális kérdésekkel kapcsolatban tájékozódjunk. Köszönjük szépen Nagy Zsigmond úrnak és Fábián Lászlónak a beszámolót. Jó munkát, és sok sikert kívánunk az olimpiai felkészüléshez és az olimpiához is. Ezzel az első napirendi pontot lezárom.

A második napirendi pontunk az a tájékoztatás a paralimpiai mozgalom jövőbeni terveiről, kitérve a 2016-os brazíliai paralimpiai felkészülésre is. Köszöntöm Gömöri Zsolt elnök urat, akit megkérek arra, hogy a tájékoztatóját tartsa meg.

Tájékoztatás a paralimpiai mozgalom jövőbeni terveiről, kitérve a 2016-os brazíliai olimpiai felkészülésre

GÖMÖRI ZSOLT, a Magyar Paralimpiai Bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Köszönjük szépen a Magyar Paralimpiai Bizottság nevében, hogy lehetőségünk van tájékoztatást adni. Írásban beküldött tájékoztató anyagunkat körülbelül 10-15 perces szóbeli kiegészítéssel szeretném kiegészíteni. Könnyű helyzetben vagyunk olyan szempontból, hogy az előbbi prezentációban lényegében be lett mutatva a helyszín, a körülmény, hiszen ismeretes, hogy a paralimpia az olimpiát követő két hétre rá kerül megrendezésre ugyanazon a helyszínen, ugyanazokkal a feltételekkel, ugyanazokkal a körülményekkel. A feltételek nemcsak a rendezést, szervezést illetik, hanem a kvalifikációs folyamat szigorúságát, illetve a doppingmentességet.

Röviden azért szeretném bemutatni a paralimpiai mozgalom fejlődését. Ezt pedig egy rövid összefoglaló filmmel, három percen belül szeretném ismertetni, hogy honnan indult - 1948-ban indult el a mozgalom -, és hová jutott. *(Elindítja a rövidfilmet.)* Nemcsak a képek váltottak fekete-fehérről színesre, hanem a sporteszközök fejlődtek. Láthatóvá válik a sporteszköz minőségi javulása, illetve érdemes majd néhány képsor keretében rápillantani a lelátó soraira. Úgy gondolom, hogy a képek megmutatták, hogy itt valóban sportteljesítményről van szó, küzdelemről, sikerről, kudarcról, tehát, ahová mi készülünk, az valóban egy minőségi versenysport, amelyik most magában foglalja a mozgássérültek, a látássérültek, illetve az enyhén értelmi fogyatékosok versenyerületét.

Az a szakmai munka, amit elindítottunk, és az írásos anyagban is igyekeztünk bemutatni, a londoni paralimpia értékelésével kezdődött el. Mindig, ahogy befejeződik egy paralimpiai verseny, utána már előre nézünk, és azt számoljuk, hogy négy évünk van felkészülni.

Az MPB működési támogatását szeretném ebben a grafikonban ismertetni. Itt kimondottan az adminisztrációs feladatok ellátására kapott támogatást. Látszik, hogy 2013-ban volt egy visszazuhanás. Ez tulajdonképpen nagyon egyszerűen indokolható. Szerintem a párbeszédben a hazai sportstruktúra átirányításából adódóan volt némi kommunikációs zavar, de látszik, hogy 2014-ben már egy jelentős forrással tudtunk gazdálkodni, és 2015-ben is megbízható, megnyugtató az a támogatás, amivel az adminisztrációs, szervezői és előkészítő folyamatokat tudjuk biztosítani.

A sportszakmai támogatásnál szintén látszik a kormány sportstratégiája, látszik az, hogy stratégiai ágazattá lépett elő a magyar sport, ezen belül a fogyatékos sportnak is van előrelépési lehetősége. Több olyan szempontban is érintettek vagyunk, sportágfejlesztés, vagy a szövetségeken keresztüli integrációs feladatok, amik erősítik a rendszert. Ettől függetlenül a Magyar Paralimpiai Bizottság sportszakmai feladatai is támogatásra kerültek. Elég dinamikusan előreléptünk 2010-hez képest 2012-ben, az eredmények mutatták is a szakmai munka minőségét. 2013-14-ben volt egy kisebb visszalépés, de szintén azt kell mondanom, hogy a hazai sportélet átszervezéséből adódó összehangoló munkák és adott esetben szakmai feladatok egyértelmű bemutatása is okozhatta ezt a visszaesést. Azt kell mondanom, hogy a mostani támogatásunk 2015-ben a feladatunk 80-85 százalékának ellátására megnyugtató háttérrel biztosít.

Az állami támogatásunkon is látszik, hogy elértük a pár évvel ezelőtt megfogalmazott egymillió eurós álmot, azért is ennyiben foglalkoztunk meg, hiszen a tavalyi évben 103 nemzetközi versenyre utaztattunk sportolókat, ezek kvalifikációversenyek, illetve olyan nemzetközi ranglistás versenyek voltak többségében, amely mind szükséges egy paralimpiai előkészületre, illetve felkészülésre. Itt azért meg kell jegyezni, hogy a Magyar Paralimpiai Bizottság nemcsak a paralimpiai mozgalommal és a paralimpiai sportágakkal foglalkozik, a Magyar Olimpiai Bizottság mintájára 2014-ben alapszabály-módosítással létrehoztuk mi is a tagozati felállást. Tehát értelmi fogyatékos, látássérült, mozgássérült és a hallássérült fogyatékos szegmens le van fedve. Ezeket az előző előadásnál is a sportpiramis, illetve jéghegy csúcsosodás szemléltette, nagyon fontos az utánpótlás-gondozás szempontjából a szabadidő, nagyon fontos a fogyatékos diáksport. Ezek meghatározzák mindazt az alapot, amelynek szűk szegmensével mi paralimpiai oldalról tudunk foglalkozni.

Ahogy mondtam, a feladatunk 80-85 százalékában le van fedve, tehát mondhatnánk, hogy egy megközelítőleg optimális vagy ideális finanszírozási rendszerben tudunk tevékenykedni, ettől függetlenül egy gyenge pontunk van, ez pedig a Gerevich-ösztöndíjrendszer. Ez egy régi hagyaték, amiből még nem sikerült igazából kilépni. Igaz, hogy ez a táblázat 2012-től hozza, de ennek a - mondjam így, hogy - rossz hatását még a Wesselényi Miklós Közalapítványon keresztül, mint egy nehéz batyut cipeljük magunkkal.

Sportolóink egzisztenciális kérdése nem megoldott. Sportolóink edzőtáborból a munkahelyre igyekeznek, és onnét esetleg hétvégén versenyre. Sok esetben több műszakban dolgoznak, van olyan, aki három műszakban, saját szabadságuk terhére tudnak eljönni.

Meg kell említenem az érmes, és egyébként a paralimpián Londonban a zászlóvivő Biacsi-ikreket, akik közmunkával tudják fenntartani magukat, illetve 14 fős család két lányaként a paralimpiából adódó jutalmazásukat természetesen a család megélhetésére kellett hogy felhasználják.

Az edzők szempontjából szintén nem megoldott. A Gerevich-ösztöndíjkeret jelen pillanatban a szükségesnek a fele, ami rendelkezésre áll. Az edzők tulajdonképpen elhivatottságból végzik ezt a nehéz munkát. Itt nemcsak szakmai munkát kell végezni, hanem a fogyatékkal élőknek adott esetben a megsegítését is. Van olyan, hogy emelése, felszerelésének a hordozása, tehát ez azért sokkal kiterjedtebb. Ugyanakkor azt is meg kell mondanom, hogy a jelenlegi sportkultúrának oktatás szempontjából nem része a fogyatékos sport. Tehát a sportszakemberek képzésénél vagy akár bármelyik sportterületen megjelenő képzésrendszerben a paralimpia, ami - volt időszak, hogy - a világ második legnagyobb sporteseménye volt, most a harmadik, de mindenképpen a fogyatékkal élők legnagyobb rendezvénye, ami erre a

területre ráirányítja a figyelmet, nem tartalmazza a képzési rendszer. Ebből adódóan a sportszakembereink önképzéssel, saját tapasztalatból vállalják ezeket a munkákat.

Azt kell mondanom, hogy ez a szociális körülmény, ha megoldódna, akkor jelentősen megnyugtató helyzet állna elő, hiszen a sportolóink, ahogy a képen is látható volt, minőségi versenymunkát kell hogy végezzenek. Kvalifikáció, doppingmentesség és ahhoz való felkészülés mind-mind szükséges ahhoz, hogy egy megnyugtató háttérrel tudjanak készülni.

El kell mondani, és nem Tiborcként ülök itt, hanem a Magyar Paralimpiai Bizottság elnökeként, de az fontos, hogy az sajnos tarthatatlan, amikor egy-egy sportoló az edzőtáborban lakik jól, vagy adott esetben egy kiutazó egy nemzetközi verseny svédasztalánál pakolja tele a szatyrát, mert ha hazajön, még a saját körülményeit is szeretné ezzel enyhíteni.

Fontos, és hogyha az egzisztenciális kérdést említettem, a jutalmazás kérdése mindig is egy sarkalatos pont volt, kell, hogy erről beszéljünk. A Magyar Paralimpiai Bizottságnak tanulságos volt az, hogy 2004-ben Athénben az olimpiai jutalommal azonos szintre emelték a jutalmazási rendszert. Pekingben ugyanez a mérték adódott. Ellenmondás érzékelhető volt, hiszen az olimpia mégis az olimpia, a paralimpia soha nem is volt, nem is lesz, és az önállóságát megtartva, nem célja, hogy olimpiai szinten vagy azzal azonos mértékben legyen megítélve.

Ennek megfelelően, amikor szembesültünk azzal, hogy 2004 és 2008-ban a négyéves szakmai támogatásunk közel a fele volt annak, ami a pekingi paralimpia után ki lett osztva, akkor elkezdjük azt a fajta munkát és kommunikációt, hogy kértük, hogy a munka legyen inkább támogatva. Az eredményeléréshez vezető út legyen inkább jobban kikövezve és elérhetőbbé téve a sportolók, edzők részére, és ne pedig a jutalmazás legyen egy kompenzációs keret, hiszen az nem feltétlen a sportba fordul vissza, illetve az eredményességgel adott esetben kontraproduktív tud lenni.

Ezt a fajta folyamatot elérve érdekesen semmi tudatosság nincs a két szám között. Egész véletlen volt, én is, amikor megláttam, csodálkoztam, hogy a londoni felkészülési ciklus négy éve, illetve a londoni jutalom - hát itt a kerekítés miatt látszik, hogy ugyanaz a vége - pár tízezer forintos különbséggel, de mégis megegyező volt. A célunk nem az volt, és ez látszik a számból, hogy a jutalmazás mértékét csökkentsük - de mindenképpen megfogalmaztuk, hogy az olimpiához viszonyítva a differenciált jutalmazásnak híve a Magyar Paralimpiai Bizottság. Ezt az edzőkkel, sportolókkal, tehát az érintettekkel egyeztetve mertük megfogalmazni - hanem a támogatás a szakmai programok erősítésére forduljon. Ebből egyébként látszott is, hogy az eredmények jöttek, a jutalmazás már differenciáltan jelent meg. Kérésként azt is megfogalmaztuk, hogy ne legyen egyetlen érem sem kevesebb értékkel elismerve, mint mondjuk, Pekingben, tehát egy ilyenfajta elismerés legyen. Ez meg is valósult, sőt az aranyérem esetében volt emelkedés is. Viszont az, ami az olimpiai mozgalomra jellemző jutalmazási növekedés, azt mi mint paralimpiai mozgalom ne kövessük.

Ennek egyik háttérkérese még ugyanaz volt, hogy a Gerevich-ösztöndíj legyen részünkre simább, ez egyelőre még nem valósult meg, de már félsikerről beszélhetünk.

Szeretném megköszönni a figyelmet, de mielőtt felidézném a londoni eredményeket, azért hadd tegyek egy olyan tájékoztatást, hogy egyrészt a paralimpiáról való közvetítés egy nagy előrelépés volt már London esetében. Az MTVA-val elkezdjük a párbeszédet, egy megállapodás előkészítésén vagyunk, igyekszünk minél szélesebb körben bemutathatóvá tenni a paralimpiai mozgalmat. Én úgy gondolom, hogy az előző filmkockák, illetve, majd, amit még most be fogok mutatni, az is meg fogja mutatni, hogy igenis látható, és sportszempontról értékelhető a paralimpiai mozgalom.

Fontos arról is beszélnem, hogy vannak már kvótáink. Szabó Nikolett, tehát ki kell emelnem aki világbajnokként már nevesítve van a paralimpiai részvételnél, Dávid Krisztina világcsúcsot lőtt, tehát az ő részvétele is biztosított, most Kézdi Réka a hétvégén világcsúcsot úszott. Bár az úszásban nem nevesített kvóta van, hanem a nemzet fogja megkapni, de az úszóknál is minden bizonnyal 10-11 fővel vehetünk majd részt. Meg kell említenem, hogy látássérült kerékpárban szintén van most már kvalifikált helyünk.

Várhatóan, és akkor pár mondatot azért erről ejtenék, 40 és 50 fő közé tesszük a paralimpiai sportolói létszámot. Itt nagymértékkel befolyásol az, hogy az egyetlen csapat, a női ülő röplabdának még ugyan van esélye, tudnak-e ezzel az eséllyel élni.

Még amiről kell hogy pár szót mondjak, az pedig az, hogy egyrészt a nemzetközi tisztségviselők tekintetében az elmúlt években jelentős előrelépésünk van. Büszkeséggel tudjuk mondani, hogy a magyar judo-sportszakmai vezető egyben a nemzetközi szakági vezető. A riói látássérült judoverenyre már az elnökségi tagunkat, Tardos Jánost felkérték versenyigazgatónak. Vívásban Szekeres Pál nemcsak a magyar csapat sportigazgatója, hanem a nemzetközi kerekesszékes testület alelnöke is. Tehát sportdiplomácia területén jelentős előrelépést tudtunk tenni az elmúlt években. Nagyon fontosnak tartjuk a hazai rendezésű nemzetközi versenyeket, ezek is befolyásolták ezeket az eredményeket.

Meg kell említenem, ami szeptemberben lesz, a kerekesszékes világbajnokság, egyedüli kvalifikációs világbajnokság mind olimpia, mint paralimpia szempontjából, amit Magyarországra sikerült hozni, ezt Egerben tudjuk megrendezni, illetve az év végén novemberben lesz az erőemelő Európa-bajnokság, ami nyílt, és közvetlenül a nemzetközi paralimpiai mozgalom felügyeli és koordinálja. Ezek mind-mind közvetlen kvalifikációs helyezéseket is tudnak biztosítani.

A beszámolómat, illetve a szöveges kiegészítésemet pedig szeretném a londoni képekkel felidézni. A magyar csapatnak körülbelül 70-80 százaléka ugyanazokkal a sportolókkal készül. Eredményelvárással kapcsolatban annyit szeretnék mondani, hogy versenysport lévén a feladatokat, illetve a célt mindig előretoljuk, tehát szeretnénk nagyobb csapattal kvalifikációt szerezni. Mint mondtam 40-45 fő, és szeretnénk az érmekek számában is legalább annyit elérni, mint ami Londonban volt, de akár azt túlszárnyalni.

A felkészüléshez, illetve a részvételhez szükséges költségvetési igényünket már beadtuk. Ez egy megfontolt, szakmailag megalapozott költségvetési igény. Ez azt jelenti, hogy a paralimpia részvételnél körülbelül 140 millió forintos költséggel kalkuláltunk. A paralimpiai felkészülés, előversenyek, kvalifikációs versenyek, illetve még az eszközbeszerzések, edzőtáborok 120 millió, és a fogyatékos sportsoron található egyéb feladatok pedig további forrást tudnak biztosítani számunkra. Köszönöm a figyelmet, és bármilyen kérdés van, akkor szívesen válaszolok.

Kérdések

ELNÖK: Köszönjük szépen elnök úr beszámolóját. A képviselőknek van lehetősége kérdést feltenni. Senki nem kérdez? Akkor én kérdeznék. Említette elnök úr, hogy a képzésrendszernek nem része a parasportolókkal való foglalkozás. Azt kérdezem, hogy ez csak Magyarországon van így, vagy egyébként ez világviszonylatban probléma. Tehát látjuk itt a kivetítésben, hogy paralimpiáról paralimpiára nő a részvevő sportolók száma, most meg majdnem az ötezret elérte Londonban, négyezer fölött volt. Tehát igen komoly szakmai munkát igényel ennyi sportolónak a felkészítése, és adódik a kérdés, hogy más országokban hogyan viszonyulnak a parasporthoz, illetve a felkészítéshez.

Még azt kérdezném, hogy akkor jól értettem, hogy ennek a 40-50 főnek az anyagi biztonsága megteremtése az, ami probléma? Tehát ez az a nagyságrend, akiknek szüksége lenne egy olyan biztos anyagi háttérre, hogy zavartalanul tudják a felkészülésüket folytatni, plusz nyilván a hozzájuk kapcsolódó stábok, edzők és akik a felkészítésben részt vesznek. Tehát körülbelül hány emberről beszélünk összességében, akinek az anyagi helyzetét stabilizálni kellene ahhoz, hogy azt mondhassuk, hogy megfelelő körülmények között zajlik a felkészülés? Más kérdés? *(Nincs jelentkező.)* Akkor parancsoljon!

GÖMÖRI ZSOLT, a Magyar Paralimpiai Bizottság elnöke: Országunként eltérő a képzés, illetve a fogyatékos sportoló aktivitás. Itt azért meghatározó az adott ország gazdasági ereje, kultúrája, hagyományai. Számtalan példát tudok mondani pro és kontra, persze, hogy mi inkább előre szeretnénk menni, és azt mondani, hogy Európa közepén, európai szinten kéne ezzel foglalkozni. Ha csak ezt vesszük, akkor azt kell mondanom, hogy le vagyunk maradva. Tehát az, hogy a sportkultúra részeként a testnevelési főiskoláról vagy tanárképzőről vagy bármilyen, olyan sportterületen képzett szakemberek úgy jönnek ki, hogy adott esetben még fogyatékos sportról, paralimpiáról nem hallanak, vagy összetévesztik a paralimpiát a speciális olimpiával, ez elképzelhetetlen, ahogy az is, ha, mondjuk a Képzőművészeti Főiskoláról kijön valaki, és nem tudja van Goghot vagy Michelangelót hová tenni. Azért a sport ilyen szintű előrelépése mindenképpen szükséges, hogy a sporttudomány területén is követve legyen. És nem elsősorban az a probléma, hogy a létesítmények nem akadálymentesítettek. Tehát a fogyatékkal élő sportoló hogy vesz részt a képzésben, ebben egyre nagyobb a nyitottság, a minisztérium részéről is működik az ösztöndíjrendszer, amiben vannak érintve sportolóink.

Maga a szakemberképzés és az a speciális ismeretanyag, amit adott esetben nekünk is szükséges lenne összeállítani, azt a szaktudást, amit már az elmúlt 10-15 év alatt össze tudtunk halmozni. Hogy ne az legyen, hogy egy új fiatal edzőnek, aki szembesül egy fogyatékkal élő sportjával, saját tapasztalata útján ugyanazt az utat kelljen végigjárnia, amit húsz évvel ezelőtt egy másik edző már megtett. Elvesztegetett idő, elvesztegetett tehetség, ennél nagyvonalúbban nem lehet kezelni. Ez sokkal jobb lenne, ha össze tudnánk rendezni, olyan szakmai anyagot, irodalmat, szaktudást tudnánk adni minden szakember kezébe, aki ezen a területen elkezd dolgozni, ami jelen pillanatban nekünk a forrásainkat meghaladja, hogy ezzel kimondottan foglalkozzunk. Ilyen szempontból ennek Magyarországon nincsen hagyománya az oktatási rendszerben, tehát ez sokkal mélyebb és nem lehet egy varázsütéssel egyik napról a másikra megoldani, de foglalkozni kell vele. Ez inkább csak arról szólt, hogy el kell kezdenünk gondolkodni, a Magyar Paralimpiai Bizottság mindent elkövet.

Beindítottunk egy edzőképzésrendszert a Magyar Edzők Társaságával, és ezt szeretnénk úgy felfűzni, hogy a Testnevelési Egyetemen, ahol egyébként megvan erre a nyitottság, a képzési rendszerben megjelenjen a fogyatékos sport területén végző szakemberek képzése.

A Gerevich-ösztöndíjjal kapcsolatosan pedig jelen pillanatban, amit szeretnénk, 60 sportoló, hiszen, ha csak azt vesszük, hogy a sportolói létszám, amit megcéloltunk, 40-50 fő között van, azért 60 sportoló nem túlzott szám, hanem a szűk keret a szakemberek szempontjából 40 fő, az, amelyik ezzel az úgynevezett elittel foglalkozik, és 10-15 fő az a sportszakemberi háttér, ami a sportegészségügyi területen segíthetné a munkánkat. Itt azért meg kell állnom egy gondolat erejéig. Ezen a területen rendkívüli a lemaradásunk. Nemcsak sporteszköz, hanem sporttudomány, sportegészségügyi háttérrel, és nagyon nagy előrelépések vannak nemzetközi szinten. Nekünk nincsen a paralimpia mellett keretorvos annak ellenére, hogy a sportolói

aktív életkor jóval kitolódottabb, tehát 40 évesen még javában a nemzetközi elitben lehet versenyezni. Vannak olyan sportolóink, és ez nem a sportág ledegradálása, hanem a helyzet, maga a sportterület specifikuma, hogy 56 éves erőemelő sportoló még javában készül a paralimpiára, hiszen nemzetközi eredményei őt még erre jogossá teszik. Tehát arról meg nem beszélve, hogy a megváltozott képességű embereknek a sportegészségügyi háttere, adott esetben sportpszichológiai kezelés, gyógytornás, és még nagyon fontos az, hogy a kategorizáló szakemberek hogy vesznek részt. Ez egy gyenge pontunk, ez egyébként meghatározza az eredményességet, hogy egy sportoló milyen kategóriába kerül besorolásra, és az egész pályafutását, mind az övét, mind pedig a Magyar Paralimpiai Bizottság eredményességét is befolyásolja. Ezek a szakemberek jelen pillanatban ingyen látják el - elhivatottságból - ezt a feladatot. Ha a számokat összeadom, akkor körülbelül 100-110 az az érintett kör, sportoló, edző és egészségügyi szakember, akiknek a Gerevich-ösztöndíj területén a mostani 32 millió forinttal szemben minimum 50-60 millió forintba lenne szükségük, ideálisan 75 millió forintban terveztük.

Az ülés berekesztése

ELNÖK: Köszönjük szépen elnök úrnak a válaszokat, a beszámolót, és sok sikert kívánunk a Magyar Olimpiai Bizottságon keresztül az olimpikonjainknak is. Ezzel a második napirendi pontot lezárom.

A harmadik napirendi pontunk az egyebek. Kérdezem, hogy van-e valakinek felvetése. *(Nincs jelentkező.)* Akkor ezt is és a bizottsági ülést is lezárom. Jó munkát kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra)

Dúró Dóra
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Lajtai Szilvia